

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๗/๒๔๘๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

วันจันทร์ที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ไม่นัดมาชิกมาประชุม ๗๕ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ๑. เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ไม่มี ๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๖/๒๔๘๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดทักท้วงอย่างไรหรือไม่

ไม่นัดมาชิกทักท้วงอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครทักท้วง ข้าพเจ้าออกตัวประชุมอันนี้ครบของรายงาน

กระทู้ถาม กระทู้ที่ ๑ ของนายฉวี จงวิเศษ นายกระทู้ ไม่ขอยังไม่ได้มอบหมายให้ใคร จึงเป็นอันผ่านไป กระทู้ต่อไปของนายทองดี อิศรางกูร ณ อยุธยา เรื่องขาราชการผู้คัดค้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ ต่อองการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยเมื่อต้นเดือนมีนาคมที่ผ่าน ข้าราชการกระทรวงมหาดไทย ๒ นาย ที่ได้คัดค้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขึ้นไปตรวจราชการในจังหวัดเชียงใหม่ และข้าราชการทั้ง ๒ นายนั้นได้ทำการข่มขู่ใจทำลายความบริสุทธิ์ของคำบดทอนของผิง ข้าเองสารภี ๒ คนนั้น คั้นเจดีย์งาม ในคืนวันที่ ๖ มีนาคมที่ผ่าน ตามที่ข้าพเจ้าได้ โทรเลขขอร้องให้ท่านนายรัฐมนตรีสั่งให้ทางกระทรวงมหาดไทยทำการสอบสวนเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าทุกข์

ต่างทั้ง ๒ โดยค้อนนั้น เป็นเพราะเหตุใดเจดีย์ตั้งเดิมมาเป็นเจดีย์นานก็ไม่
เห็นท่านคณบดีกรรมการวัดควรดัดแปลงแต่อย่างใด ทั้งนี้เพื่อให้ความเที่ยง
ธรรมแก่เจ้าทุกขวารสารการหญิงทั้ง ๒ คนผู้เสียหาย ท่านจะรับทำการดัดแปลง
ดัดแปลงโดยค้อนจะดีหรือไม่ และเมื่อปรากฏว่าครุฑต่างทั้ง ๒ ถูกชนขึ้นทำลาย
ความมั่งคั่งจริง ท่านจะจัดการกับวารสารการผู้ประพฤติกุศลต่างทั้ง ๒ คน
อย่างไรหรือไม่

พันเอก บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ ค้อนของท่านผู้แทนผู้เกี่ยวข้อง
ดังต่อไปนี้

กระทรวงมหาดไทยได้รับทราบเรื่อง และได้ส่งข้าหลวงประจำจังหวัด
ดำเนินการดัดแปลง ภายหลังจากที่มาได้แจ้งไปยังกระทรวงศึกษาธิการว่าจะตั้ง
กรรมการดัดแปลงเรื่อง ขอให้กระทรวงศึกษาธิการตั้งผู้แทนกรมมา เมื่อ
ได้รับแจ้งจากกระทรวงศึกษาธิการแล้ว กระทรวงมหาดไทยได้ส่งตั้งกรม
การช่างมหาดหลวงตรวจการกระทรวงมหาดไทยภาค ๕ เป็นประธาน ข้าหลวง
ตรวจการศึกษามหาด ๕ และผู้แทนกรมมหาดไทยเป็นกรรมการดำเนินการดัด
แปลง บัดนี้คณะกรรมการดัดแปลงได้รายงานผลการดัดแปลงว่า ผู้กล่าว
หา ๒ ไทย ยินดีวางเรื่องและไม่ยอมให้ทำการดัดแปลงโดยผู้ร้องจะไปดำเนิน
การคดีทางศาลด้วยตนเอง ฉะนั้นจึงจำต้องรอฟังผลคดีทางศาลเพื่อประกอบ
การพิจารณาต่อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เทาที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบ
กระทู้ของข้าพเจ้าจากใต้คณบดีกรรมการวัดเพื่อจะพิจารณาการดัดแปลงกรณี
นั้น และผลสุดท้ายปรากฏว่าบรรดาเจ้าทุกขทั้ง ๒ คือครุฑต่างแห่งอำเภอสารภี
นั้นโดยมีผลของกตมคฺวของทุกชน ทั้งนข้าพเจ้าขอกราบเรียนชกท่านรัฐมนตรี
ว่าเป็นเพราะเหตุใด ขอท่านใดกรุณาตอบให้ข้าพเจ้าทราบด้วย และนอกจาก
นั้นท่านใด คานงหรือเป็ดต่าง พฤตการณ์ครุฑต่างทั้ง ๒ ไ้ถอนคานงของทุกชน
เป็นเพราะวารสารการที่ถูกกล่าวหาผู้ใดจริงหรือไม่ ตามที่หนังสือ

พิมพ์ปรากฏอยู่ แล้วบอกำเรื่องเขาเงินไปปิดปากทางฝ่ายผู้หญิงเป็นคน นั้นเป็น
ความจริงอย่างไรหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีจะตอบข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าผู้กล่าวหา
ขอประทานโทษ นายสวัสดิ์ เทพพิศาลได้เอาเงินไปให้เขา ท่านจะตอบได้หรือไม่
เป็นความจริงอย่างไร

ประการที่๑ ของ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการตั้งกรรมการของกระทรวงมหาดไทย
แต่ครั้งผู้ตั้งกล่าวหาไอเอมมาก ข้าพเจ้าตั้งเรื่องไม่ขึ้นต้องถอน นับตั้งแต่
วันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๘๓ ซึ่งข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอถอน ๑๐ เมษายนคดีท่านนายก
รัฐมนตรี เก็บ ๒ เดือนท่านตั้งกรรมการ เมื่อท่านรับทราบเรื่อง
ท่านไม่รับทำการสอบสวนโดยด่วน ทั้งนี้เป็นการที่เปิดโอกาสให้ผู้กล่าวหา
หาแต่ถ้อยของของท่านที่ ไปกล่าวความผิดจึงเดินไปเชียงใหม่ เพื่อจะให้รอดพ้นไป
หรือไม่.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองคำ เป็นเรื่องถาม ไม่ใช่เรื่องกล่าว
ประณามใคร คุณถามให้รัฐมนตรีตอบ ก็จะบอกไอเอมเก็บคำถามไป

นายทองคำ อีสานวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าถามเรื่อง
ข้าพเจ้าไม่ได้ประการนี้ ข้าพเจ้าขอท่านตั้งกรรมการเปิดโอกาสให้ยื่นเรื่อง
นำส่งท่าน ท่านตั้งกรรมการสอบสวนโดยด่วนท่านไม่ทำ ปลดออก
รวม ๒ เดือนอย่างไรเป็นคน ข้าพเจ้าขอทราบเรื่องชกถามว่า ทั้งนี้เป็นการ
ท่านเปิดโอกาสให้ถ้อยของของท่านจึงเดิน เขาเงินยกเข้าไม่ให้ฟ้องร้องมา
เก็บจดบันทึกหรือไม่ ข้าพเจ้าถามอย่างนี้ ขอท่านรัฐมนตรีตอบได้ข้าพเจ้า
ทราบ นับเป็นครั้งแรก

พันเอก มัญญูดี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้าขอตอบครัดๆไป ความจริงในการทรมาน
เรื่องเกิดชนเผ่าก ตั้งกรรมการสอบสวน ในที่สุดได้ มีการถอนคดีนั้นแล้ว ข้าพเจ้า
ไม่ทราบ ไม่ทราบว่าได้ มีการวิ่งเต้นอย่างไร แต่คดีได้ ยื่นอยู่ เหมือนกัน
ความบางท่าน หรือบางคน ไปจะเดินทวงฝ่ายผู้หญิง ขอให้พยายาม ที่จะฟ้อง
ข้าราชการทั้งสองคน ในเรื่องการตั้งตั้งกรรมการดำเนิน ความจริงไม่ได้

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า หนังสือดำเนินการของครุฑวง
ทองต้องคงตั้งฟ้องผ่านมาท่านข้าหลวงประจำจังหวัด มีความจริงหรือไม่ และ
ข้าหลวงประจำจังหวัดเชียงใหม่ ให้ส่งมาให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทยนั้น ท่านจะอ่านให้ดูท่านใดทราบความจริงได้หรือไม่ ให้ดูภาพทราบ
ข้อเท็จจริงได้หรือไม่ ถ้าหากท่านด้วยบรรดหรือกตาดูเอกสารของครุฑวง
ทองเช่นนี้ และรับว่าเป็นความจริงแล้วข้าพเจ้าจะหยุดไม่ซักถามต่อไป แต่มี
ข้อเท็จจริงแล้ว

ท่านท่านบอกกล่าวหากว่าเรื่องไม่เป็นความจริง แต่เมื่อหนังสือ
หลักฐานที่ยื่นมาท่านจะไม่โปรดพิจารณา ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากสำนัก
นายกรัฐมนตรีจากเจ้าราชการ ลงนาม หม่อมหลวงชาบ ไตแจ่มให้ข้าพเจ้า
ทราบว่าหนังสือเดชะทนายนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการจะกรุณาอ่านให้ข้าพเจ้า
เพื่อจะได้ส่งหลักฐานให้ดูท่านทราบจะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านเป็นกระทรวงตาม ไม่ใช่ศาลที่อ่าน
หลักฐานเช่นนั้น

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เป็นศาลที่ความจริง ที่ว่าท่าน
รัฐมนตรีว่าไม่ประสงค์จะขึ้น แต่ข้าพเจ้ายืนยันตามหลักฐาน ท่านจะหว่าน
ได้หรือไม่หรือหว่านอะไรก็ตาม

ประธานสภาผู้แทน : คุณนั่งลง จมายนั่ง ฟังก่อน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอประธานโทษ

ประธานสภาผู้แทน : จะรอดอนคุณ ท่านรัฐมนตรีตอบที่ท่านซัก
แล้ว คุณถามไป ท่านรัฐมนตรีท่านก็ตอบแล้วความจริงมา ท่านก็บอกทำไมจริง
คุณยังค้นหาความมาอีก ขอให้ท่านอย่างนั้นมันไม่ได้ คุณจะทำได้ก็ส่งถาม
เราไป ตามข้อไปอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยคดีประจักษ์คุณเอง อย่างนั้นไม่ใช่ดูภาพ
บุรุษ เรืองนฤกตางจนศาลอยู่แล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ที่ท่านประธานดูข้าพเจ้าไม่
ใช่ดูภาพบุรุษนั้น บางที่ท่านประธานคงจะไม่ใช่ดูภาพบุรุษเหมือนต้น ข้าพเจ้า

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมไม่เคยทะเลาะ

ประชาชนสภาผู้แทน : เป็นคนทะเลาะที่สุดในสภาฯ เวลานี้ นั่ง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เวลานี้

ประชาชนสภาผู้แทน : จะถามอะไรก็ตามอีก ขอให้ลูกกระเบียบ
นเดอนสองครั้งแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงไม่น่าจะเกิดเรื่อง
ยุ่งอย่างนี้

ประชาชนสภาผู้แทน : ไม่เอา นอกประเด็นจะถามอะไรก็ตาม
อย่าทะเลาะกับประชาชนไม่มีประโยชน์

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานนั่งได้ผมจะ
ได้ถาม

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่กรรมได้ชักไป
เมื่อก่อนเข้าใจว่าท่านคงจำได้ และที่ภาคนี้คุณดำรงท่านประธานไม่ให้ข้าพเจ้า
ซักถาม คุณข้าพเจ้าขอซักถามจากเป็นมดเหตุอะไร หรือด้วยเหตุอะไรทำให้
คุณดำรงต้องถอนตนได้เช่นคดีในเรื่องนี้ และทำไมให้คณะกรรมการสอบสวน
เป็นเพราะเหตุใด ข้อคำถามประธานโปรดแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วย และนอก
จากนั้นเมื่อก่อนท่านได้กล่าวถามบุคคลบางท่าน คุณข้าพเจ้านายทองดี อีสราชีวิน
คนไหนเห็นว่าการกระทำของข้าราชการทั้งสองคน ซึ่งประพฤติอยู่ในจังหวัด
เชียงใหม่ให้เป็นการหลอกลวงคดีของสองตำรวจจากพายนพนธ์ ทั้งนี้ข้าพเจ้า
จึงได้ตั้งกระทู้ถามมาจึงขอความกรุณาตอบข้าพเจ้าด้วย นเป็นครั้งที่หนึ่ง

ประชาชนสภาผู้แทน : ไม่ใช่ครั้งที่หนึ่ง เป็นครั้งที่สอง แต่ผมก็
เตือนคุณสองครั้งแล้ว

พันเอกบุญชูดี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : เวชกถามถามมา ข้าพเจ้าขอตอบตามสมควร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่ได้ยื่นข้อไปโปรด
ตอบชกที่หนึ่ง คำตอบของทางข้าพเจ้าได้คัดหรือคัดมา ขอได้โปรดตอบ

เรื่องเห็นว่าเคยคบชู้เดียวของสตรี เพราะอย่างงั้นนางไทย ทั้งนั้นจะเป็น
มุกเหตุให้เกิดบ่วงแยก ข้าพเจ้าขอพูดอย่างนี้ เพราะข้าพเจ้าเป็นคอตันทนของ
นางนาไทย ไม่รู้มาหาแต่เพียง ขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทยว่า เมื่อกรณีเกิดขึ้นเช่นนี้แต่ตามจรรยาไมตรีของกรมการของท่าน
รับจัดการสอบสวนเรื่องน โดยคดีอย่างไรหรือไม่ ถ้าสอบสวนโดยคดีอันเมื่อใด
จะได้ให้เสร็จ เพราะเรื่องนการาคอซึ่งง่า ขอท่านได้โปรดตอบด้วย นี้เป็นครั้ง
ที่ ๒ เดอ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ครั้งที่ ๓ เดอ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) ถ้าเป็นครั้งที่ ๓ กระผม
ขอต่ออีกนิด ถ้าหากปรากฏความจริงว่าเป็นกรณีชู้ชมนกนั้นจะเป็นผู้หญิง
ดมชมนหรือไม่ก็ตาม ท่านรัฐมนตรีจะคำนึงระเบียบวินัยด้วยหรือเปิด
ข้าราชการทำอย่างนั้นหรือไม่ ถ้าท่านสอบสวนได้เป็นความจริงอย่างไรแล้ว
ท่านจะได้ออกหนังสือหรือไม่ เพราะข้าราชการเช่นนี้จะออกไม่เป็นชาวทอง
ไม่ได้ประเดี๋ยวถูกเขาเมียใครถึงหน้าสนันตะโงไปหมด เพราะฉะนั้นขอท่านตอบ
ขอซัก

ประธานสภาผู้แทน : นั่งได้ ถ้าท่านรัฐมนตรีได้ตอบแล้วว่า
ได้ส่งข่าวหลวงสอบสวนไปแล้ว ศักดิ์ขากการพร้อมด้วยเดอมราชหลวงมหาดไทย
ภาค ๔ ให้เป็นประธานก็แล้วแต่ในที่สุดเขาก็รายงานว่าเขาจะดำเนินคดีที่โรงศาล
แล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบว่าเรื่องข้าราชการนั้นจะต้องรอดคดี โรงศาล หมดแล้ว

กระทู้ต่อไปของนายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) เรื่อง ป่าไม้เข้าเขต
สนทราชกิจติดต่อหน้าที กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารอดังกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ ดังต่อไปนี้

ได้ทราบมาเป็นเวลานานแล้วว่า ป่าไม้เข้าเขตสนทราชกิจจังหวัดเชียงใหม่
ได้ทำการทูลติดต่อหน้าที คือ ได้อนุญาตให้เจ้าของโรงเตาต้มใบยาในท้องถิ่น

ข้าเฝ้าต้นทราย ซอกที่เขมเตาบมหนองประจักษ์ ด้รงาม ห้วยงะ ซอย ๕ ค้าง
 หนองไฮ ห้วยบง และทำไปงเป็นต้น ทำการตัดไม้ตามประโยชน์ใน
 ปดุกบ้านเรือน เช่นไม้แจะ ไม้เป่า และไม้แดง ตลอดจนไม้เล็ก ๆ ไม้ค้ำ
 โดยไม้ค้ำนี้ถึงถารทำดาบทรพของราชคฤ์เคยมีต้นน้อย ยิ่งกว่านั้น
 ข้าเฝ้านี้ ยังได้ อนุญาต ให้เจ้าของเตาบมโยธา ด้งกล่าวมาแล้ว ตัดไม้ได้
 จำนวน ๑๐๐ เมตร คือ ๑ เตาซึ่งเป็นการผ่านค้ำขระเบียบการอนุญาตของกร
 ป่าไม้ เพราะโดยปกติกรมป่าไม้อนุญาตให้ตัดไม้ค้ำสำหรับเตาหนึ่งเพียง
 ๖๐ เมตรและเป็นไม้ที่ไม่มีประโยชน์เท่านั้น ซึ่งเตาบมนี้เคยของเจ้าทัพพรัตน
 ได้ปฏิบัติอยู่แต่ในขณะ

เมื่อปรากฏว่ามีมุดความจริงเช่น ชาวเจ้าชดกราบเรียนถามว่า ทัพ
 พรัตนโยบายนโยบายป้องกันให้ไม้ตามประโยชน์ของกรปดุกบ้านเรือน
 ได้ถูกทำลายโดยความโลภและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของพวกพศาค และ
 ท่านจะจัดการกับ ป่าไม้ ข้าเฝ้าต้นทราย ซึ่งจรด ต่อหน้า ราชการณ น้อย่าง ไ
 หรือไม

พระชวงเกษตรศิลป์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) ทัพ
 พรัตน : กระทรวงเกษตรจะขอตอบกระท ของท่านผู้ มเกียรติศักดิ์
 ว่าในเรื่องการนโยบายป้องกันของชาวไร่นั้น ในเรื่องในการป้องกันให้ตัด
 ไม้ไร้ประโยชน์ซึ่งมีความ ทางกรมป่าไม้ได้วางระเบียบไว้แล้ว และได้พิจารณา
 ว่าในคำบดัด ท้องที่ใด จึงหัดใด ซึ่งมีไม้ประเภทของห้ามชนิดใดบ้าง
 ความเป็นไม้ไม่มีค่า และไม้เป็นทนิยมของการไร้ประโยชน์สำหรับปดุกบ้านของ
 กอนุญาตให้ตัดฟันเป็นไม้ ฟันได้ การตัดเป็นไม้ฟันนี้ กระทรวงเกษตรการ
 ได้รับนโยบาย และมติได้จะคณะกรรมการชณะคณะหนึ่งตัดฟันไร
 สำหรับอุตสาหกรรมและอื่น ๆ คือในอยู่ แล้ว ส่วนที่ถามระเบียบหรือไมใน
 กรปดุกบ้านฟันไม้ฟันสำหรับเตาบมโยธา ซึ่งบางแห่งตัดอาจกระได้ ๖๐-
 ๗๐ เมตรก็ได้ แต่อาจได้มีระเบียบการ ไรไม้สำหรับเตาฟันใหญ่เขตร และ

จังหวัดอนุญาตเป็นราย ๆ ไป สุดแต่แต่ความจำเป็น แต่อย่างไรก็ดีก็ไดวาง
ระเบียบในเรื่องจำนวนสำหรับในเรื่องความเป็นมาของ หรือเท็จจริงในกรรตุกิจ
ของเจ้าหน้าที่ตามต้นทราชนั้น ได้ให้ปะโมเขตละทางจังหวัดส่งต้นขอเท็จ
จริง แต่อย่างไรก็ดีเรื่องยังไม่ได้ออกมา เมื่อท่านเขาใจได้ในเรื่องการ
ทุจริตและรวมขอเท็จจริงเกี่ยวกับกรรตุกิจคนแดง กระทรวงเกษตรการจะรับ
การพิจารณาไว้ด้วย

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่าน
รัฐมนตรีดังต่อไปนี้ ตามที่ท่านบอกว่าการกรมป่าไม้ไม่ได้อนุญาตไม้ ที่ไม่ได้
ที่ไม่เป็นประโยชน์เพื่อจะให้ไปเป็นพันธุ์สำหรับเตาป้อนยานยนต์ แต่เอาเท่าที่เอา
ได้ ต้นทราชนมาขายอย่างราคาแพง และมีการตั้งฐานแน่นอนด้วยจากเจตนา
ไม่ในท้องที่อำเภอต้นทราชนได้ออกเจ้ารับต้นทราชนของเตาเผา โดยความร่วมมือ
หมอกกับเจ้าหน้าที่อำเภอต้นทราชนได้พากันตัดฟันขึ้นบนเขาคางไม้ดี ๆ เช่นเต็ง
รัง บางคราวอดตามไปดงไม้สักเป็นต้น แต่โดยสักไร่มากถ้าตัดฟันมาแล้วไม่
เอาไปเป็นพันธุ์ เขาไปปลูกบ้านเรือนด้วยของนโปเลียน ซึ่งเขาจะเห็นว่าเป็น
การทำลายทรัพยากรของชาติ ทั้งนี้จึงขอความร่วมมือจากท่านจะส่งเจ้าหน้าที่
ของท่านที่ใดเหนือเขาใจได้จากกรมป่าไม้โดยตรง จนไปจับบดจนโดยดียวจะได้
หรือไม่

ข้อ ๒ ที่ท่านบอกว่าการระเบียบของกรมป่าไม้ ที่อนุญาตให้เตาเผา ๖๐ คือ
บดเมตรก็ตามนี้ ไม่อยู่ในระเบียบ ทั้งนี้ของแต่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ของท่าน
ทางไหนดี ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงเหตุอันจากเจ้าหน้าที่ของท่านที่มอบหมายให้
ไปเป็นตัวแทนของท่านนั้น ไปเกิดคอร์รัปชันขึ้น ซึ่งท่านจะให้เตาหนึ่งประมาณ
๖๐ หรือ ๑๐๐ คือบดเมตรก็ตาม แต่บางครั้งเตาหนึ่งถึง ๓๐๐ หรือ ๔๐๐ คือบด
เมตรเป็นต้น และท่านรัฐมนตรี โปรดอย่าลืมนึกว่าในจังหวัดเชียงใหม่ถึง ๕๐๐
กว่าเตา ในจำนวนนี้หนึ่งเป็นกิโลเมตรถึงสองกิโลเมตร ทั้งนี้รวมเห็นว่าเป็น
การทำลายทรัพยากรของชาติเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความร่วมมือจากท่านรัฐมนตรี

ว่าท่านจะกรุณาตั้งไปอย่างเด็ดขาดให้เจ้าหน้าที่ โดยโดยเฉพาะอย่างยิ่งไปโดย
ซึ่งเป็นห้องหน้าคล้ายกับเป็นนายกรัฐมนตรของป่าไม้เขต จังหวัดเชียงใหม่
ให้ท่านเองจะตรวจคัดกรองข้อคดีของเจ้าหน้าที่ที่สมควรยกย่องท่านนั้นให้
ดูว่าสมควรจะได้อะไรหรือไม่

พระช่วงเกษมศรีศัลปะการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
การ : ในเรื่องเจ้าหน้าที่กรมหมอกบเขาของเขามันแต่พื้นใน ทนทานใน
เตียง ไม่แรง ไม่พา หรือไม่ถนัด เรื่องนี้เป็นเรื่องขอเขาจริงเรื่อง
ด้านไปอยู่ และยังไม่ได้รับตอบ แต่อย่างไรก็ตามป่าไม้ก็ได้เอาใจใส่
เรื่องแล้ว ส่งท่านบอกความระเบียบ ๖๐ คิวบิกเมตรหรือ ๓๐๐ คิวบิกเมตร
สำหรับหาพื้นที่เตรียมการปลูกพันธุ์ไม้ในกรณีที่ไม่ได้ทราบ แต่ตามเรื่องกล่าว
การจะปลูกของอื่น อย่างไรก็ตามก็ได้ตอบในครั้งแรกแล้วว่า ทางกระทรวงเกษตร
รับมอบจากของรัฐบาลที่จะควบคุมในทางอุตสาหกรรม เช่นไม้สำหรับเขามัน
ไฟฟ้าซึ่งจะตั้งอยู่ในความควบคุม เรื่องนี้ขอย ในกฎหมายที่จะตั้งพิจารณา
ต้นที่จะมีการปลูกพันธุ์ไม้ต่าง ๆ ก็ขอรับไว้ที่จะพิจารณาต่อไปจะแก้ไข
อย่างไร เรื่องการอนุมัติราชการที่จะมอบสัญญา ไร่บ่มใบยาในจังหวัด
เชียงใหม่ ๖๘๘ ไร่ ปืนหนึ่งไร่ พันจากไหนไรเท่าไร เราถือควบคุม ซึ่ง
เราเห็นว่าควรควบคุมอยู่ แต่ถนัดจะบรรเทาไปในเรื่อง

นายกองดี อิศราวิช (เชียงใหม่) : เท่าที่ทราบรัฐมนตรี
ตอบราชการหมอกบเขาหรือว่าพอใจ แต่มีอยู่ อีกข้อหนึ่งที่ว่าเขาจะขอ
ปลูกพันธุ์ไม้เพียงเล็กน้อย เท่าที่ทราบเรื่องไปของเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตจังหวัดเชียงใหม่
ใหม่ ขอให้ดูข้อคดีของเรื่องนี้ ว่าถ้าจำเป็นจะต้องเตรียมงานแล้ว ข้าพเจ้า
จึงขอรับทราบเรื่องตามท่านว่า ท่านจะรับรองได้ไหมถ้าจะให้ทางในรับแจ้ง
ผลของเรื่องด้วยส่วนทางใหม่มาให้ทางกระทรวงทราบโดยด่วน ในประการที่หนึ่ง
นอกจากนี้พดถึงสำหรับเรื่องไม้แล้ว ข้าพเจ้าขอความกรุณาให้ท่าน
เรียนเรื่องคดีอื่นด้วย ข้าพเจ้าเกรงไปเพื่อขอเงินจาก ท่านในรับแจ้งคดีหรือ
ว่าจะมีข้อให้เจ้าหน้าที่ ของท่าช่วยไปโดยด่วนซึ่งอย่างไร แต่ข้าพเจ้าขอใจ

ทางภาคเหนือตอนล่าง ๕ หรือ ๑๑ บัตรหมายจะต้องเป็นใบระเบียบหรือระเบียบ
ตัวอย่างภาคอื่น ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบข้าพเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ : ถ้าหมอบขอหนังสือตามอาไครเดเวเร่งรัดไปหรัยไม่ ข้าพเจ้าขอ
รับว่าถ้าเขาไม่ตอบภายใน ๗ วัน ข้าพเจ้าจะจัดเจ้าหน้าที่ออกไปสืบเสาะ
คดีให้เด็ดอก ๗ วัน เวลานอยงตอบไม่ได้ จะตองรอรเรื่อง แต่ในเรื่งที่
กอดชนไม่ ได้ทอายไม่ ในเรื่ง หรัยไม่คาคหาถน ก็เป็นเรื่งซึ่งกระทรวงได้
พิจารณาเพื่อใหรัดกุมยงชนตามทบทรมการอย แต่อย่างไรก้ ในกาเว้ม
งอดชนตองมีการเริ่มงอดกอดชนเขาหน้าทุก ๆ ภาคคอง ถ้าหมอบพันรไฟ
หนักเป็นเรื่งซึ่งกระทรวงจะตองรับมอบหมายอย แล้ง แต่อก้จะตองทำค่อไป

ประธานสภาผู้แทน : กระตือไปรองนายถ่า จารัดเนตร ไม่มา
ค่อไปเป็นกระตือของฉวยก้ง ศศิบตร เรื่งรตปรทานเมื่อยม ข้าเถดง
ไฟใหม่

นายวัง ศศิบตร (แพรว) : ข้าพเจ้ารตถงกระตือคองกรมรัฐมนตรี
อ่าการกระทรวงเกษตรการจกร ก้งค่อไป

- ๑. รตปรทานเมื่อยม ข้าเถดง จ้งหอดแพรว ไฟใหม่ รัฐมถน
ทรานหรือไม
- ๒. ไฟใหม่ โคยมพอกคยอมหมนึ่งคตถเสถ หรืออ่าใหม่ทางคยรทบชน
หรัยใหม่เพราะเหตุใด และเด็งหายไปเท่าไร
- ๓. รตคตดินไฟใหม่คองหรัยเปด่า หากใหม่คองย เงินค่าชอมชวมคณ
คระเท่าไร
- ๔. รตปรทานเมื่อยม เวลางทำงานอะไรไปบ้าง และเนื้อไรจะตง
มอชคคอง หรือทำสายเมื่อยม
- ๕. ทราบอ่า กรมรตปรทานค่าจะหยุดพัคการค่ารตปรทานเมื่อยม
ชคกราง จ้งหรือไม หากเป็นคความจ้ง เพราะเหตุใด

พระช่วงเกษตรศิลป์การ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราษี

การ : กระทรวงเกษตรราษีการขอตอบกระทู้ ของท่านสมาชิกผู้ ม เกษตร
 ดำหรับขอหนังสือรัฐบาลทราบเรื่องคดี และกระทรวงเกษตรราษีการทราบจำ
 ไฟไหม้ที่ชดประทานเมี่ยมที่จังหวัดแพร่ ดำหรับข้อตั้งท่านถามถึงว่ากรม
 คอมมิตตี หรือเกี่ยวกับคดี รุขณ เรืองไฟไหม้ ที่ใดเกิดขึ้น เมื่อใดตอบด้วย
 แสดงไม่ใดเกิดขึ้นจากพอกคสมุนต์หรือเกี่ยวกับคดีการรุขณ เกิดขึ้นโดย
 นางสาวศรีม แดงสุวรรณ บุตรนายด้วงดี แดงสุวรรณ ซึ่งเป็นหัวหน้ากน
 ได้ทำคดีท่านคกตงไปในช่วงห้องแถวนางสาวศรีม กักพยายามดับไฟอนัน
 แต่เมื่อเหตุร้ายห้องมีกระป๋องน้ำมันก๊าดด้วย ก็เอามือไปปิดก็เกิดไฟลุกขึ้นมา
 ขณะนั้นก็ไม่กล้า กักพยายามดับแล้วในที่สุดไฟก็ลุกลามไหม ดมขณะนั้นกัก
 ฐน ในที่สุดไฟก็ได้ลุกลามไปถึงบ้านของบุตรกักตเบอร์ ๗-๘ ลูกตามเรือนไป ก็
 เกิดมีเสียงระเบิดขึ้น เพื่อนบ้านห้องก็มาช่วยเหลือ ในที่สุดก็ไม่รู้จะดับได้
 เพื่องนลูกตามเรือนไป เมื่อกำนวณถึงทรัพย์สิน ต้นกเถยอยู่ถาวรเดียวหาในทาง
 ราชกรกประมาณ ๓,๕๐๐.๐๐๐ บาทซึ่งได้เสียหายไป ดำหรับบุคคลกักคน
 งานซึ่งไม่สงสารจะไม่ได้เก็บซากของเป็นจำนวน ๔๑,๗๕๐ บาท รวมทั้งสิ้น
 ๓,๙๑๑,๗๕๐ บาท ดำหรับบ่าวสาวที่ทนายถามว่า เรืองรถชุดคันไฟไหม้ด้วยหรือ
 เปล่า หากไฟไหม้ด้วยเงินซ่อมแซมคันละเท่าไร ขอตอบว่าไฟได้ไหม้เฉพาะ
 ฝารถ ซึ่งได้ใหม่ส่วนหนึ่งของรถซึ่งเป็นจำนวนค่าซ่อมคันละสี่พันบาท
 ดำหรับข้อตั้งท่านถามถึงเรื่องชดประทานเมี่ยม เอดานกาดังตั้งนั้นการ
 อย เป็นเช่น ๆ คือจัดหาอุปกรณ์ ในการขนตั้งเช่นกาดังระเบิดหินอยู่ เมื่อจะ
 ได้มาหรือเหลือในการทำฝายและกรทำประตมา กรมชดประทานได้ออก
 แบบแผนในการสร้างต่าง ๆ ที่ ๆ กาดังคำนวณการต่อไป และนอกจากนั้น
 และความจำเป็น ตามโครงการนายช่างต่าง ๆ กักจากจำนวน เอดานม
 การก่อสร้างในเรื่องชดประทานอยู่หลายสิบโครงการด้วยกัน ถ้าจำเป็นต้องให้
 งานเอดานมเอดังออกจึงจำเป็นของด่าชา แต่ดำหรับโครงการเมี่ยม กรม

ขอประทานคำทักเตือนและจะดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เนื่องด้วยกรณีข้อ ๔ นั้นเอง ไม่ใช่หยุดแต่ของรชก้าตั้งคนก้าตั้งงานอุปถัมภ์ต่าง ๆ ในการก่อสร้าง

นายวัง ศศิบุตร (แพร์) : ขอเรียนถามต่อไปว่าถ้าไฟไหม้เนื่องจากความประมาท เพราะฉะนั้นขอเรียนว่าเงินของรัฐบาลที่เอาไปใช้จ่ายในรถประทານปี ๒๔๕๓ นี้ได้ใช้จ่ายไปแล้วนั้นเท่าไร คงเหลืออยู่ที่เท่าไร และส่วนที่ตกไหม้หมดหลักฐานอะไรเกี่ยวกับการเงินเหลืออยู่บ้าง และจ่ายเงินไปแล้วประมาณเท่าไร ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไฟไหม้ตามทศไชยแสงมาตัวข้าพเจ้าเชื่อ แต่ทว่ากลัวจะไปไหม้ในทางที่เรียกว่าทุจริต หากเป็นความประมาทของเจ้าหน้าที่แดงก็เป็นอันอาหมดั่งด้วย แต่อย่างไรก็ดีในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นเรื่องที่พอพบในทางไม้ค่อยค่อย เพราะฉะนั้นหลักฐานต่าง ๆ ก็จะต้องดับไปโดยปราศจากหลักฐาน

ข้อ ๕ กรมชลประทานข้าพเจ้าขอเรียนว่าเวลานี้ได้ทำอะไรไปบ้าง ซึ่งทางรัฐมนตรีก็ไม่ค่อยเห็นจริงจัง จึงขอเรียนต่อไปว่าเมื่อไรจะชดเชยหรือทำฝ่าย คืออุปนิสัยที่เห็นตามโครงการ ซึ่งถ้านั้นขอเรียนถามต่อไปว่ากรมชลประทานแต่ก่อนทราบว่าได้ยกพักไปชั่วคราว โดยกรมชลประทานเรียกเจ้าหน้าที่ไป และต่อมาข้าพเจ้าทักท้วงขึ้น ก็เลยกลับเข้าไปทำ เผลอน้ำเข้าใจว่าจะเลิกไป ถ้าไม่เลิกตามทฤษฎีแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอขอบใจ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดตอบในเรื่องที่ถามของฝ่ายนั้นเมื่อไรจะส่งมือทำ และเมื่อไรจึงจะส่งมือชดเชย

ประธานสภาผู้แทน : คุณวัง เพ็ชต์ดีเจตา รัฐมนตรีตอบว่า ก้าตั้งทำใจเป็นคณ ๆ มีการขอแบบ อะไรอย่างนี้ ท่านตอบแล้ว แต่คุณจะถามอะไรอีก ถามว่าเมื่อไรจะชดเชย ก็รัฐมนตรีก็ตอบว่าทำไปเป็นคณ ๆ แทนแล้ว พอใจไหม

นายวัง ศศิบุตร (แพร์) : ขอเรียนชกข้อไปว่า ทำเป็นคณ ๆ นั้น คณเห็นเมื่อไรจะชดเชย ทำให้เสียใจไหม

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ :
 ขอตอบในเรื่องที่ถามมาแต่แรกตั้งด้วยข้อข้อตอบแต่เล็กน้อย ในการดำรง
 หลักฐานการใช้ด้วย หลักฐานการเงินในการก่อสร้าง ทางกรมการ
 สอดส่องด้วย แต่การที่จะตอบรายละเอียดนั้นขอมอบไม่ได้ เพราะไม่ได้เ
 มา เหม กรมการชุดหนึ่งซึ่งส่งพร้อมอย่างที่ท่านว่าคอร์รัปชันแล้วไปเ
 ขาพเจ้าก็เป็นห่วงใยอยู่ ขาพเจ้าขึ้นไปจังหวัดแล้วหลักฐานเงินเหลือไรเท่าไร
 มั่งของเท่าไรนั้นขอมอบไม่ได้ แต่กำลังสอดส่องหลักฐานอยู่ แต่อย่างไร
 กัดหลักฐานอะไร ซึ่งเกี่ยวกับท่านถามน ประเด็นสำคัญก็ว่าจะทำเสร็จเมื่อไรจะ
 คงคนเมื่อไรก็เรียนแล้วจากท่านเป็นคนที่ ระเบียบที่เห็นแต่เงินเหลือจะ
 ซ้ำกันอะไรอีก ส่วนนอกจากนั้นก็จะขอแบบอาคาร แต่เรื่องสำคัญที่สุด
 คือจะทำให้ไม่ได้ทันที ในอันเพราะสร้างไม่พอ สำหรับปี ๒๕๕๓ ขาพเจ้ารับของ
 ไม่ได้ ทว่าปี ๒๕๕๔ คงจะเริ่มงานเป็นขั้นเป็นตอนได้ แต่โครงการไม่ใช่เล็ก
 ค่องไรหน้าหลายด้านไร แล้วก็ต้องลงทุนมากมายหลายลำดับชั้น เพราะฉะนั้น
 ในปี ๒๕๕๔ อาจจะมีงบประมาณทำได้มากขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งข้อไปของ นายฉิ่ง ศศิบุตร เรื่อง
 การปราบชำระการทุจริต กรมนายกรัฐมนตร

นายฉิ่ง ศศิบุตร (แพร) : ขาพเจ้าขอตั้งกระทู้ความความนายศ
 รัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑. การปราบคอร์รัปชันของคณะรัฐมนตรี ได้จัดการไปแล้วเพียงไรจะ
 ได้ผลอย่างไรบ้าง เสนอสิ่งที่ติดขัดข้อกบเปอร์เซ็นต์ของคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นจะ
 มีหวังว่าจะหมดไปเมื่อไร

๒. คอร์รัปชันเกิดขึ้น มีเหตุอะไรเป็นมูลฐาน รัฐมนตรีควรที่จะเอา
 เงิน พ.ศ. ย ช. ทำมาให่แก่ข้าราชการอยู่ขณะนี้ โดยให้ถือความเป็นเงินเดือน
 เพราะข้าราชการ จะได้มีหวัง และรักษาหน้าที่ ให้เป็นไปตามทำนองคลองธรรม
 ไม่ไปก่อกรรมทำเข็ญให้แก่ราษฎรหรือไม่ เพราะเหตุใด

นายเชมชาติ บณฺยรัตพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม : สำหรับกระทู้นี้เรื่องขอเงินไปชดเชยเพราะยังรวบรวมอะไรอยู่

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้คือไป นายถก เงินดี ตามเรื่อง พลโทเดช เดชประดิษฐ ข้างชอกกองทัพบก ตามกระทรวงกลาโหม

นายถก เงินดี (สมุทราสาร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ต่อตาม มติที่ว่ากระทรวงกลาโหมตั้งคือไป

๑. เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ รัฐบาลได้ส่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่ง พลโทเดช เดชประดิษฐ เสนาธิการกองทัพบก เป็นหัวหน้าไปประเทศอเมริกา และยุโรปและกลับมาเมื่อปลาย พ.ศ. ๒๔๘๒ หรือต้น พ.ศ. ๒๔๘๓ นั้นรัฐบาล ได้เสียค่าใช้จ่ายให้แก่คณะ นายทหารชั้นผู้ใหญ่ เงินตราต่างประเทศสกุลใดเท่าใด และได้ผลประโยชน์คือทางราชการอะไรบ้าง จะรับเงินได้หรือไม่

๒. ระหว่างที่ พลโทเดช เดชประดิษฐ อยู่ในต่างประเทศได้ขังชื่อ กองทัพบก เพื่อขอออกรักษาในราคาซึ่งคิดเป็นเงินไทยหลายล้านบาท แต่ รัฐบาลต่างประเทศไม่อนุมัติให้พลโทเดช เดชประดิษฐ นำเอาเงินจำนวนนั้น ออกนอกประเทศ เพราะกองทัพบกมิได้รับอนุญาตให้พลโทเดช เดชประดิษฐ ไปขอเอาเงิน ๒๕ ล้านบาทจำนวนหนึ่งซึ่งคงอยู่รัฐบาลต่างประเทศยึดอยู่ ขอถาม ว่าพลโทเดช เดชประดิษฐ เอาเงินจากไหนไปชดเชยมีความมุ่งหมายอย่างไร การที่พลโทเดช เดชประดิษฐ ปฏิบัติการเช่นนั้น เป็นการเสื่อมเสียแก่กองทัพบก อย่างไรบ้าง ทางรัฐบาลจะสอบสวนเสาะหาความจริงในเรื่องนี้ และลงโทษ พลโทเดชฯ หรือไม่

พลตรี ปอด ปอดประปักษ์ พิชัยภณวณิช รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงกลาโหม : ข้อ ๑ รัฐบาลได้เสียเงินค่าใช้จ่ายเป็นเงินต่าง ๆ ตั้ง เงินเหรียญอเมริกัน ๕๓,๐๗๒ เหรียญ เงินปอนด์สเตอร์ลิง ๒,๒๕๐,๐๐๐ บาท ประโยชน์ที่ได้รับคือ

๑. สัมพันธ์ไมตรีทางทหารระหว่างนานาประเทศซึ่งตั้งทุกทหารใน

๒. คณะทูตทหารบกผู้เดินทางไปศึกษาการทหารบก จึงได้นำสิ่งทูลเกล้า
เดนมาร์กเป็นข้อคิดเห็นในการปรับปรุงกองทัพบก

ข้อตั้งของ ราชอาณาจักรพลโท เคส เคสประคิยทธร ปฏิบัติในหน้าที่หัวหน้า
คณะทูตทหารบกในต่างประเทศนั้น ไม่เคยได้แถมอย่างอื่นของกองทัพบกเพื่อ
เจรจาซื้ออาวุธจากต่างประเทศเลย และไม่เคยคิดต่อซื้ออาวุธ
จากผู้ใดเลย กระทั่งตามขึ้นให้ พลโทเคส เคสประคิยทธร เดนมาร์ก เพราะ
คุณนกระทรงกล้าใหม่ขอให้ยืมตั้งกระทักล้อม นำหลักฐานอันแท้จริงที่จะ
โต้ตอบโต้ทบทเป็นข้อร้องฟ้องหรือตอบสวนได้มาโดยคณ กระทรงกล้าใหม่
จะตอบสวนทันที

นายลาภ เงินดี (สมุทรสาคร) : เรืองนชาพเจ้าขอชกถามท่าน
รัฐมนตรีกล้าใหม่ว่าท่านได้ตอบสวนไปยังกระทรวงการต่างประเทศแล้วหรือไม่

พลตรี ปลด ปลดประปักษ์ พิบูลภาณวรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงกลาโหม : เมื่อใจทกไม่ดำเนินการชกทางให้กล้าใหม่จำไปทาง
ไหนแล้ว กลาใหม่ก็ไม่จำจะไปทางไหนขอให้นำหลักฐานมา ยื่นต่อ
เกณฑ์จะให้เรื่องเข้ากระทรวง ตามคิดแต่ของไทย

นายลาภ เงินดี (สมุทรสาคร) : ข้าพเจ้าขอชกคือ ในนาม
ของรัฐมนตรีผู้มเกลียด หดหลักฐานต่างๆ เคยจนทกล้าใหม่ไม่ทหรือ

พลตรี ปลด ปลดประปักษ์ พิบูลภาณวรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงกลาโหม : ไม่มี

นายลาภ เงินดี (สมุทรสาคร) : ข้าพเจ้าขอขอบใจแต่ขอโทษ
คิดว่าถ้าได้หลักฐานบางที่ท่านจะเข้าใจในเรื่องนี้

ประธานสภาผู้แทน : กระทัคือไปของนายบุญรอด ศรีสวัสดิ์
เรื่องการทรวัดในการโอนเงินชำระหนี้บริษัทเรียงรายจงหัด ตามกระทรวง
พาณิชย์

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอชกกระทั
ควนตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตั้งคไปนี้ ๑. รัฐสภาได้อนุมัติ

เงินชำระหนี้ค่าโรงงานสุราค้างชำระ ให้แก่บริษัท เชียงรายจังหวัดพวนชัย จำกัด เป็นเงิน ๘ แสน ๘ หมื่นบาทเศษตั้งแต่วันที่ ๒๕๘๒ จนบัดนี้ย่างเข้า ๖ เดือนเศษแล้ว เงินจำนวนนี้ได้ทราบว่าการตรวจพวนชัยได้ตั้งเบิกไปแล้ว และได้จ่ายชำระหนี้จังหวัดอื่น ๆ หมดแล้วเงินคงเงิน ๘ แสน ๘ หมื่นบาทเศษของ เชียงรายได้มีผู้มีอิทธิพลในกระทรวงพวนชัยนำเงินไปให้พ่อค้ากุ่มหมื่นเงินเพื่อประโยชน์ส่วนตัวอย่างเงิบได้ตกเบี่ยงร้อยละ ๕ ต่อเดือนรวม ๖ เดือน ได้เงินรวม ๕ หมื่นบาทเศษ เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าไม่เป็นความจริง เหตุใดจึงไม่จ่ายเงินให้แก่บริษัท เชียงรายจังหวัดพวนชัยจำกัดไป

๒. เมื่อต้นเดือนเมษายน ๒๕๘๒ ทางกระทรวงพวนชัย ได้ตั้งใ้ นายทรงชัย อินทขันธ์ พวนชัยจังหวัดตากเป็นตัวแทนของกระทรวงพวนชัยไปเรียกประชุมบรรษัทผู้ถือหุ้นของบรรษัท เชียงรายจังหวัดพวนชัยจำกัด เพื่อดังกรรมาการชุดใหม่ นายทรงชัย อินทขันธ์ ได้ตั้งกรรมาการ ๔ นายโดยอ้างในนามของรัฐบาล ให้ผู้ถือหุ้นเลือกตนเอง ๕ นายรวม ๘ นายด้วยกัน คณะกรรมาการได้ตั้งนายเล็ก ไทรวงกูร บัดกรรมาการชุดเก่าเป็นสมาชิกด้วย ไป ผู้แทนกระทรวงพวนชัยหรือ นายทรงชัยนั้นเห็นชอบด้วย เมื่อวันเดือนพฤษภาคม นายเล็ก ไทรวงกูร มาขอรับเงินค่ารัฐบาลค้างชำระค่าโรงงานสุรา เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพวนชัยไม่ยอมจ่ายเงินให้ อ้างว่า "จ่ายให้ไม่ได้ เพราะงบดุลยังไม่ตรงกัน" การกล่าวเช่นนั้นไม่ตรงกับที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพวนชัย ได้ตอบกระทู้ถามที่ ก. ๓๐๗/๒๕๘๒ ของข้าพเจ้าว่า "การตรวจบัญชีงบดุลยังไม่ตรงกัน" เมื่อปรากฏว่างบดุลยังไม่ตรงกันจนมาออกข้อได้จัดการฟ้องกรมตำรวจบัญชี ของกระทรวงพวนชัยเป็นนอ ด่างตงจนในความคิด พระราชบัญญัติการบัญชี หรือไม่ก็ขอปิดบัญชีร่างกระทู้ตอบข้าพเจ้านั้นออกไป เพราะถ้อยคำเหล่านี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพวนชัยเสียหาย หรือถ้างบดุลยังตรงกันตามคำตอบกระทู้ที่ ๓๐๗/๒๕๘๒ ขกผู้ให้คำตอบแก่นายเล็ก ไทรวงกูร พิจารณาคณะของนายเล็กไปจะได้หรือไม่

๓ การจ่ายเงินค่าชำระค่าโรงงานสุราตลอดจนการตั้งกรรมการจัด
 การบริษัท เชียงรายจังหวัดพานิชย์จำกัดชดใหม่ และกรรดาเนินการต่อไป
 นั้น ทราบว่าได้มีข้อความ ข้อเท็จจริงในการเงินโดยให้สืบจนเจ้าหนัด กระทรวง
 พานิชย์บางคนได้เกิดตั้งด้วยวิธีต่างๆ นานา เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเขา เรื่อง
 นี้เป็นความจริงหรือไม่ เมื่อไม่เป็นความจริงเหตุใดจึงไม่จ่ายเงินให้ดำเนิน
 งานต่อไป หรือผู้ทรงอธิปไตยในกระทรวงพานิชย์ ได้เตรียมพรรคพวกของตน
 เป็นกรรมการจัดการไว้แล้ว การเดินทางไปเชียงใหม่เพื่อตั้งกรรมการชดใหม่
 ของนายทรงชัย ผู้แทนกระทรวงพานิชย์ ไปเพื่อประโยชน์อะไร ทำไมไม่
 ตั้งจากกระทรวงไปให้เสร็จทีเดียว

นายเทพ โชตินิติก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพานิชย์
 กระทรวงพานิชย์ขอขบถน ๑. ตามกรรที่ ตามมา ผู้มีข้อพิพาทในกระทรวง
 พานิชย์นำเงินค่าโรงงานสุราของบริษัท เชียงรายจังหวัดพานิชย์ จำกัด จำนวน
 ๘ แสน ๘ หมื่นบาทเศษไปให้พ่อค้า หมั้นเวียนเพื่อ ประโยชน์ส่วนตัวอย่าง
 เยียบๆ ได้คิดกันเรียบร้อย ๕ คือตอน รวม ๑ เดือน ได้เงิน ๘ หมื่นบาท
 เศษนั้น ไม่เป็นความจริง ความจริงเงินของบริษัท เชียงรายจังหวัดพานิชย์
 จำกัดจะได้นับเพียง ๑๕๕,๓๖๘.๖๖ บาท และเวลาดำเนินอยู่ทุกกระทรวง
 การคลัง กระทรวงการคลัง ยังไม่จ่ายมาให้กระทรวงพานิชย์ ต้องจ่ายให้
 บริษัท เชียงรายจังหวัดพานิชย์ จำกัด โดยมีกรรมการบริษัทที่ได้รับมอบอำนาจ
 ไปติดต่อขอ เมื่อก่อน คณะกรรมการ พิจารณาการ จ่ายเงินรายนทุกกระทรวงการ
 คลัง แต่ตั้งหลักฐานการเป็นเจ้าหนัดค่าโรงงานสุราให้ถูกต้องเสียก่อนกระทรวง
 การคลังจึงจะจ่ายเงินให้ เหตุคดียังไม่จ่ายเงินให้บริษัท เชียงรายจังหวัดพานิชย์
 จำกัดนั้น เพราะผู้แทนกระทรวงการอุตสาหกรรมและผู้แทนกรมสรรพสามิต
 ซึ่งเป็น กรรมการพิจารณาจ่ายเงินนั้นจึงขอ เมื่อหลังจากบริษัทได้ โอนโรง
 งานสุราให้กรมสรรพสามิตไป เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ แล้ว โรงงานสุรากรม
 สรรพสามิต ได้ชายนำสุราให้กับบริษัท เชียงรายพานิชย์ จำกัด โดยเงินเชื่อเป็น
 จำนวนหนึ่งต้องหมั้นบาทเศษ แต่ขณะนี้บรรดากรรมการบริษัท เชียงราย

จังหวัดพิจิตร จากัด อาจจำไม่ได้ชื่อมาตรา เมื่อเป็นกรรมการจ่าย
เงินเพื่อตรวจตบกันก่อน เมื่อออกของกระทรวงการคลังจะได้จ่ายเงินให้ข้อ

ไป ๒. ขอเรียนว่าการจ่ายเงินค่าโอนโรงงานสุรากระทรวงพาณิชย์ ไม่เหมาะ
จ่าย เป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลังเป็นผู้จ่ายให้ แต่การแต่งตั้งผู้
บัญชาของบริษัทนั้นที่ประชุมใหญ่ของบริษัทเป็นผู้แต่งตั้ง และที่ประชุมใหญ่
ก็ได้รับรองมติโดยฉันทาคงแล้ว ๓. ขอเรียนว่าไม่มีผู้มีอิทธิพลคนใดมาให้

เงินมัด หรือบังคับเจ้าหน้าที่ กระทรวงพาณิชย์ ให้ชดช้อย มีให้ บริษัท เชียงราย
จังหวัดพิจิตร จากัด รับเงินค่าโอนโรงงานสุรา หรือมีให้ตั้งกรรมการจัด
การ เพราะการรับเงินไม่ได้มีดังกล่าวในข้อ ๓. ส่วนการตั้งกรรมการจัดการ

เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาตัดสินเอง ซึ่งเจ้ากระทรวงนี้ก็เป็นกรรม
การอยู่ด้วย แต่การที่กระทรวงพาณิชย์ มอบให้นายทรงชัย อินทวงศ์ เป็นผู้
แทนไปออกเสียงในที่ประชุมใหญ่นั้น ก็เพราะเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวง
พาณิชย์ประจำอยู่ที่จังหวัดลำปางอยู่แล้ว ถ้าจะส่งคนไปจากกระทรวงพาณิชย์
ก็จะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : คนที่ทำงานวิกรมวิทย์
ว่าการได้ตอบมานี้เมื่อตั้งกรรม ไม่ตรงกับที่เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์ ตอบ
คุณเด็ก ไทรวงศ์ วิกรมวิทย์ตอบนั้นบังคับโดยไม่ตรงกัน ทั้งนี้ยากที่ทราบว่า
เจ้าหน้าที่ของท่านตอบมาอย่างไรเพราะเหตุใด

นายเทพ โชตินันท์ วิกรมวิทย์ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
สภาพเจ้าเขาใจอย่างนี้ คือความจริงตอบมาในข้อหนึ่งแต่อย่างว่า อานาจการ
จ่ายเงินนั้นเป็นของกระทรวงการคลัง ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์
ตอบกับนายเด็ก ไทรวงศ์ตามที่เห็นได้ แต่ต่อมาก็เจ้าเขาใจว่าบังคับโดย
ตรงกัน ปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ ถ้ามีคดีของศาลราชประหารหนึ่งแสนสองหมื่น
บาท เงินก็หายไปแล้วเหลือหนึ่งแสนสี่หมื่นแปดพันบาทเท่านั้น ข้างบริษัทอาจ

ว่าไม่ได้เป็นหนี้ ความจริงบุคคลยกขาไปถูดเรื่องเกิดชนบท แต่ความ
จริงนั้นหากไม่หมดฐานะแน่นอนแล้ว ทางนี้จะจ่ายเงินหนึ่งแสนให้ไป
ไม่ปัญหาอะไร

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เขียงราย) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้สอบถามเอกชนไม่ได้ตรงกับข้อเท็จจริง คือ
ในเรื่องการตั้งกรรมการบริษัทเขียงรายจังหวัดพาณิชย์จากัดนั้น ของกระทรวง
พาณิชย์ เมื่อครั้งหัวหน้าของควบคุมบริษัทเขียงรายจังหวัดพาณิชย์จากัด
กระทรวงพาณิชย์ ได้เคยเห็นขอพรรคพวกมาเป็นกรรมการบริษัทเขียงรายจังหวัด
พาณิชย์จากัดหรือไม่ เพราะหัวหน้าของควบคุมจังหวัดนั้นได้เคยถามกับ
ข้าพเจ้าว่าตัวของเขาเองจะไปเป็นกรรมการและมีจัดการบริษัทเขียงรายจังหวัด
พาณิชย์เองหรือไม่ ก็จะให้พรรคพวกไปจัดการกับข้าพเจ้าได้ เพราะเหตุไรจึง
จะทราบ

นายเทพ โชติพันธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
เมื่อทางกระทรวงพาณิชย์ ต้องการเข้างดมีพรรคพวกเป็นกรรมการบริษัท
เขียงรายจังหวัดพาณิชย์จากัดนั้น ทำไมไม่รับสั่งไป ทำไมจึงตั้งนาย
ทรงชัย อินทรวงศ์ เป็นกรรมการ บริษัทเขียงรายจังหวัดพาณิชย์จากัด
ทำให้เสียเงินเปล่า ๆ การตั้งกรรมการบริษัทจังหวัดพาณิชย์จากัด จังหวัด
เขียงรายนั้น ความจริงทางหัวหน้าของซึ่งเดิมไม่มั่งคั่งได้เสีย ข้าพเจ้า
คิดว่าเขาคงไม่ได้ตั้งพรรคพวกเป็นกรรมการ ความจริงในเรื่องนี้ขอเท็จจริง
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้ตั้งพรรคพวกเขาได้ ผู้ตั้งพรรคพวกเองเคยมาหาข้าพเจ้า
และความจริงข้าพเจ้าเองก็พยายามที่จะตั้งคนเขียงราย และให้นายทรงชัย
เป็นกรรมการแทนกระทรวงพาณิชย์ ก็เพราะเหตุว่าเป็นพาณิชย์จังหวัด
ต่างปาง เพราะจังหวัดต่างปาง และจังหวัดเขียงรายมั่งคั่งได้เสียใน
ปัญหาเรื่องการค้าคคอกันอยู่ เพราะฉะนั้นจึง ให้นายทรงชัยเป็นผู้แทน
เท่านั้น คือให้ขอตั้งกรรมการ และความจริงในเรื่องการตั้งกรรมการ

กรมแม่ทัพกระทรวงพาณิชย์กรังกรมการ & คนเคยมีตนณ ถอหฺ นลาปาง
กตง ๔ คน โดยมากเป็นคนเขยวามตะเป็นกของทานม แชนอกทตวคน
เพราะฉนั้นเขาใจอาทานคงระพยใจแหมกแลน เพราะฉนั้นให้ต ๔คน
นคชรรวมชย เตอ

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เขยกรบ) : ตามเดของทประชม (เคอ
จตตกรมการบรชทงทวดเคยวรายโตตงมตตง นายเดก ไทรางกร เป็นมจค
การคยไปทางกระทรวงพาณิชย์จะเห็นชอชคยหรือไม คยทงกระทรวงพา
ณชยโตตงมตตงไป กระทรวงพาณิชย์เห็นชอชคยชคยคยให้เห็นคยหรือไม

นายเทพ โชคินชค รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
โดยปรกคณทางม ถอหฺ นใหญ่คยกระทรวงพาณิชย์น กจวปนคองรรมคชของ
กรรณการจรงนใหญ่ไวคชน ในขณะคยคตงมจคคกรไปคยนายเดก ไทรางกร
น จะคยไปนทงกระทรวงพาณิชย์บรชทงไมไดจวนายเดก ไทรางกร จะ
ปฏบคตตามความพอใจของม ถอหฺ นเตอ กยอ จะปฏบคตตามชทงคยคย
อำนจของม ถอหฺ นใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : หมตระเมยบวาระกระท คยไปเป็นคกรพจวรณา
วังพระราชบัญญัติคอบคุมชว พ.ศ. ๒๔๗๒ ของนายอ จวรงเนตร นคคค
รรมราช

บทกหลกการและเหตุผล ในการเสนอรจ
พระราชบัญญัติคอบคุมชว พ.ศ. ๒๔๗๒

หลกการ

พอให้ นการคอบคุมชวให้เป็นคกรเหมาะสมกบภาวะคยคยปัจจุบัน

เหตุผล

เพอแก ไรพระราชบัญญัติคอบคุมชวคยชว ในขณะนเดอ คยคอบคุม
คคเฉพาะการชนตงจวออกหรือเขาประเทศคยชวคยชวชวชวชว และหากจรม

การดำรงอาชวาทเปิดทางให้ดำรงได้เป็นมอเป็นคราว ไม่ไรตรงใดตั้ง
เห็นอยู่

พระราชบัญญัติควบคุมชาว ซึ่งได้แก่พระราชบัญญัติการชาว และ
พระราชบัญญัติดำรงจะห้ามกักคนชาวนน ไตกขความเคอตรอนให้แก่อาณา
ประธาราษฎรอย่างย้งใหญ่ โดยเฉพาะชาวนาซึ่งไค ซ้อวาเป็นกระดงันหลัง
ของประเทศแต่ไครับความทลขรอนหนักที่สุด อนึ่ง ครามถึงปัจจุบันกาล
ความผูกพันที่ประเทศไทยไคต้อง งงชาวตามอาณัติ ของง่ประชาชาติไคคตยา
เกิดยดง ไคโดยการตั้งโงมประดงคเดอ เพราะฉะนิน งงกวดตาทจะ
หัยขกแอกอนหนักนอขไปจากอาณาประธาราษฎร โดยเฉพาะอยายงกจาก
ชาวนา ง่อนรายตะเอยเคระไคถดงในทประธมธภาพ แทนคอไป.

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมชาว พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรตรากฎหมาย ว่าด้วยควบคุมชาวให้เป็นการ
เหมาะสมควรภาวะกาลปัจจุบัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนเรือกอง "พระราชบัญญัติควบคุมชาว
พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ ใบบังคับกวดแอกนลคจากงันประกาศใน
ราชกิจจานเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการค้าชาว พุทธศักราช ๒๔๘๘
พระราชบัญญัติการค้าชาว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘ พระราชบัญญัติค้าชาว
และห้ามกักกันชาว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ "ชาว" หมายความว่า ชาวเปิดอก
ชาวกตของ ชาวดาร์ ปดายชาว และราชา ไม่อาจจะเป็นเจ้าของหรือชาว
เพียง

"พนักงานควบคุม" หมายความว่า คณะกรรมการ หรือเจ้า
พนักงาน โดยเสพยาบักคดหรือตำแหน่งที่รัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษา ให้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมชาวตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ส่งชาวออกหรือนำเข้ามาในพระราชอาณาเขตโดย
มิได้รับอนุญาตจากพนักงานควบคุม

มาตรา ๖ เมื่อเห็นสมควรพระตำรวจชาว รัฐมนตรีอำนาจตั้งและ
ดำเนินการตำรวจชาวเป็นคราวตามกรณี

เพื่อประโยชน์แห่งการตำรวจ รัฐมนตรีอำนาจสั่งห้ามมิให้เคลื่อน
ย้ายชาว เฉพาะของหรือของทุกกองตามกรณีเห็นสมควร การห้ามมิให้
เคลื่อนย้ายชาวให้กำหนดระยะเวลาที่ห้ามไม่เกิน ๓ เดือน ในคราวหนึ่ง ๆ

กระทรวงมหาดไทยหรือกรมตำรวจ หรือรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย
เปิดออก เพื่อใช้เป็นหนังสือเพื่อออกหรือเคลื่อนย้ายชาวกตของ ชาวดาร์ เพื่อ
ใช้เป็นอาหตุ หรือเคลื่อนย้ายชาวเพื่อประโยชน์อื่นไม่ก่อนสมควร ทั้งนี้ให้
ระบุจำนวนตามประโยชน์ในการย้ายไป ในแจ้งชัด

พนักงานควบคุมชาวมีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน หรือสถาน หรือ
อาคาร เพื่อการตำรวจในโอกาสตามระหวางพระอาทิตย์ขึ้นกับพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๗ ผู้ใดนำหรือขออนุญาตหรือเข้ามาในพระราชอาณาเขต โดยมี
ได้รับอนุญาตตามความในมาตรา ๕ มีพหุมติความผิดของระหวางโทษปรับไม่เกิน
๕๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกินยกว่า ๑๐ ปี และไม่เกินยกว่า ๑๐ ปี หรือทั้ง

กรมทองจ่า... ชาวทอนอกหรือทอนาเชานนใต้ ริมเดีย... พาหนะชนิดใด ใ ริม
เงินแต่ละไซเง นเป็นราคาตาม

มาตรา ๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือขัดขวางการตรวจ การ
ตรวจและควัดงคณณอยาตามความในมาตรา ๖ ผู้นั้นมีความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับ
ทั้งจำ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวงกำหนดข้อปลีกการระบุนิยมและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ
ได้

(ลงชื่อ) นาย จักรีสเนตร ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) จักรีส นทาวังสนันท์, เพทาย โชคณัฐ, เทพ เกตุพันธ์,
ส. อิศรางกูร, บุญช่วย ศิริสวัสดิ์, ยืน สิบนการัน,
ทองดี อีสภาชวน, เทียม โชชนันท์, ช. ชนมสชาติ,
อนสรกรรม, เพม วงศทองเหลือ,

ผู้รับ

นายฉ่ำ จักรีสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ราชพระราชมัญญัติ
ยกเลิกกบฏคนซำดภายในประเทศ ข้าพเจ้าได้เส่นชมาเป็นเวลานานแล้วโดย
กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงมหาดไทยได้ร่วมมชชกณและกนแก่ข้าพเจ้า

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้บัญญัติให้ทนาย
และอัยการโจทก์ต่างกัน กล่าวคือในเรื่องอรรถชนบัญญัติว่าเมื่อดำเนินคดี
ต้นแล้วให้ทนายได้ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันอ่านคำพิพากษาให้จำเลยฟัง แต่
ในกรณีอัยการ บัญญัติให้ทนายได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านคำพิพากษาให้จำ
เลยฟัง ส่วนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในกรณีอรรถชน
บัญญัติให้ระยะเวลาไว้ถึงหนึ่งเดือนและอัยการหนึ่งเดือนเหมือนกัน

เมื่อพิจารณาดังประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งบัญญัติ
ให้ทนายได้ภายในสิบห้าวันนั้นค่อนข้างมาก ควรจะได้ทำการแก้ไขปรับปรุง
เวลาออกไปภายในหนึ่งเดือนเช่นเดียวกับกรณีให้ทนาย และให้สอดคล้องกับ
กรณีระยะเวลาของกรณีอรรถชน ในคดีแพ่ง เหตุผลที่ควรพิจารณาให้ใกล้
ชิดคือในคดีอาญาซึ่งพวาทกนในศาลชั้นต้นนั้น ต้องมีการสืบพยานหลักฐาน
ของโจทก์จำเลย และค่าแถลงการณ์ของโจทก์และจำเลยอย่างละเอียด เมื่อ
ศาลได้ พิจารณาแล้ว ความที่ มีความประสงค์จะอรรถชน ต้องขอคัดค้านอนทาง
หมดคือศาลชั้นต้น ซึ่งการขอคัดค้านอนทางหมดดังกล่าวเป็นการล่าช้าอย่างมาก
และเมื่อคัดค้านอนเสร็จแล้วก็จะต้องมี มาตราลงจำนวนแล้วเช่นคำอรรถชน คดี
บางเรื่องด้านอนยติอาจค้างพิจารณาเป็นแรมเดือนแรมปี (ในด้านอน
ยติสงวรคดีเป็นต้น)

อนึ่ง ถ้าหากคดีใดที่คู่ความมีความประสงค์เปลี่ยนทนายใหม่ คือให้
 ทนายคนเก่าถอนตัวโดยเด็ดขาด ย่อมมิใช่ได้รวมกันขึ้น ก่อให้เกิดความ
 ยุ่งยากวุ่นวายเพราะมีเจตนาขอ เป็นประโยชน์แก่คู่ความผู้ถูก
 คุ้มครองสิทธิแห่งหนึ่งแต่อย่างใด กระทั่งเอาไปแจ้งต่อผู้รับ
 ภาระคดีในชั้นฎีกา ความไม่ถูกต้องคดีชั้นอุทธรณ์ กัดเพียงคำพิพากษา
 ของศาลอุทธรณ์ฉบับเดียวเท่านั้น ความเห็นจึงเป็นการสมควรจะได้แก่ ไซ
 กฎหมายมาตรา ๒๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 หมายความว่า ให้อุทธรณ์ ได้ภายในหนึ่งเดือนเริ่มตั้งแต่วันยกคดีแห่ง เหตุ
 ผลอันนั้นนอกจากนี้จะได้อภิปรายในสภาเพิ่มเติมอีก

ร่าง

**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๙๒**

.....
 .....
 .....
 .....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความ
 อาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๕ พระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๗ อรรถรณนให้ยื่นข้อกล่าวขณตนภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันยื่นคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยฟัง และให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๑ และ ๑๒๔ มาบังคับโดยอนุโลม”

(ลงชื่อ) ส. อิศรางกูร ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ข. ธรรมสชาติ, ทองพูน อาจชะขันธุ์, กู้ เนาวรังสี, ป. ธรรมสวัสดิ์, บ. พรหมคุณ, อรพิน ไซยกาล, บิน สัยยะภรณ์, อารุบุตร, บุญคุ้ม, เฟื่อง, ผู้รับรอง

ประธานสภาผู้แทน : นายเสว... ได้เสนอบัญญัติขึ้นต่อสภาผู้แทนพระราชบัญญัติไป

นายสาทร กลิ่นผลา (พังกา) : ก่อนที่จะถอนพระราชบัญญัติไป ข้าพเจ้าได้จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีแล้ว เป็นเพราะเหตุใดถึงได้ถอนไป

นายเสว อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรี : โดยเฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้าคงจะเสียใจ เพราะเหตุว่าเป็นประโยชน์อย่างมากในการที่ ให้เวลาดอก... ได้... เดือน แต่ก่อนคงจะยอมให้ถอนมาจริงๆ

นายหิ้น กลัยโถม (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อถอน... เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญมาก แต่พอเป็นรัฐมนตรี... ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วยที่จะยอมให้ถอน

ประธานสภาผู้แทน : เขาไม่ได้ไปบอกอำเภอบน เขาบอกเกี่ยวกับ
มารยาท เราเดียวกันเหมือนกัน

นายชวลิต ก่อไข่มุก (ชื่อนี้) : ที่เขากล่าวมา
ถ้าเช่นนั้น ถ้าผู้ซึ่งได้เขาเป็นรัฐมนตรีเขาเอง รัฐมนตรีจะเดินเข้ามาหรือไม่

นายชวลิต เวลากลางคืน (ในกรุงเทพฯ) : ท่านประธานสภาผู้แทน
เรื่องนี้ ไม่ใช่เรื่องของรัฐมนตรี เป็นเรื่องของสภาอำเภอสภาจะเอาอย่างไร
ไร ก็ตรงกันมากเหมือนกัน เมื่อเขากลับมา ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครพิจารณาต่อไป ข้าพเจ้าขอ
ให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรอนุญาตให้ผ่านไป โปรดข่มขืน

มีสมาชิกรัฐสภา ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดข่มขืน

มีสมาชิกรัฐสภา ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นด้วยว่าผ่านไป

ประธานสภาผู้แทน : ยุติการกำหนดวันเปิดประชุมสภาสามัญประจำปี

ประจำปีเป็นต้นสมัย ของนายทองดี อิศรางกูร

วันที่ ๒๒๕๖/๒๕๕๒ วันที่ ๑๘ ค.ศ. ๕๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

สภาผู้แทน

๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง เสนอขอยุติการกำหนดวันเปิดประชุมสภาสามัญประจำปีเป็น ๒ สมัย

เรียน ประธานสภาผู้แทน

ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติกำหนดวันเปิดประชุมสภา ประจำปีสามัญ

เพียงสมัยเดียว คือกำหนดในวันที่ ๑ ตุลาคม เมื่อสมัยประชุมสามัญคราว

ก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังมีไม่เหมาะสมจะยกเลิกบังคับการสมัยเดียว เพราะวัน
เปิดประชุมสภาสมัยสามัญประจำปี สภาควรจะให้ได้รับผลประโยชน์ทั้งสอง
ฝ่าย คือ ทางคณะรัฐบาลและสมาชิกสภาแทน

เนื่องด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอประทานเรียนขอญัตติกำหนดวันเปิดประชุม
สภาสมัยสามัญประจำปีเป็นสองสมัย เสร็จขอท่านได้ โปรดนำญัตตินั้น
พิจารณาโดยด่วน ส่วนเหตุผลรายละเอียดข้าพเจ้าจะได้แถลงต่อที่ประชุมสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทองดี อีสราวิชญ์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สนิท ไชยวาทย์, สุจริตกิจตรงค์ ผู้รับรอง

๑๕.๐๕.๒๕

นายทองดี อีสราวิชญ์ (เชียงใหม่) : ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติ
กำหนดวันเปิดประชุมประจำปีสมัยสามัญเพียงสมัยเดียว คือกำหนดวันที่ ๑
ตุลาคมเมื่อสมัยที่แล้ว คราวก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังมีไม่เหมาะสมจะยกเลิก
ตามการสมัยเดียว แต่ในวันเปิดประชุมสภาสมัยสามัญประจำปี สภาควรจะเวียน
ให้ท่านควมเพื่อผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย คือฝ่ายทางรัฐบาลและสมาชิกสภา
ทั้งนี้ขอพเจ้าพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๒ ซึ่งบัญญัติว่า "จะ
ว่า "มาตรา ๑๑๒ ในที่นี้ให้มัยประชุมสามัญของวุฒิสภาสมัยหนึ่งหรือ
หลายสมัยหรือแต่สภาผู้แทนจะได้กำหนด" ในการประชุมครั้งแรกให้สมาชิกที่มา
ประชุมภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเลือกตั้ง" เท่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติเข้า
มา ครึ่งหนึ่งเห็นว่า ถ้าสภาได้กำหนด สมัยประชุมสามัญประจำปีเพียงสมัยเดียว
ก็ยังไม่พอกับความต้องการของวุฒิสภา ดังจะเห็นได้ว่า บรรดา ร่างพระราช
บัญญัติต่าง ๆ ซึ่งคงค้างมาตั้งแต่ครั้งสมัยก่อน ๆ และนอกจากถนนถนนที่ ความ
ถึงกระทรวงที่เป็นกระทรวงที่ตัดปัญหาจะได้ ชำแจงให้รัฐบาลทราบบ้าง ใหนบ้าง จึงหวัง
ได้บ้างที่ข้าราชการที่จกดินนาบดินนาบ และข้าราชการคนโตบ้างที่ไป

แต่คงรักษาและศึกษาได้เช่นธรรมดา เห็นกรณีกรุณาในจังหวัดระยองนี้ ของ
ข้าพเจ้าของสองคนดกชุมชน

ประชาชนสภาผู้แทน : เรื่องหนักกว่าไปแล้ว ขอห้ามเด็ดขาด
จะรักดีอย่างอะไรก็เชิญ

นายทองดี อิศราวิชิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างสำคัญ
ที่สุด ไม่สมควรที่จะให้คงค้าง เพราะเรามีการประชุมสมัยสามัญเดือนมิถุนายน
และภาวะพดกถึงสมัยสามัญนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจว่ารัฐสภาจะประชุม อย่าง
คราวที่แล้ว ถ้ายังเชิญในหลวงไม่เสด็จมาประเทศไทยแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่า
คงไม่มีประชุมสมัยสามัญนั้น

ประชาชนสภาผู้แทน : ไม่มีหลักฐาน ก่อหาฝ่ายเดียว พุดอะไร
ต้องให้ถูกต้อง

นายทองดี อิศราวิชิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่านี่เป็น
เหตุผลอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติขอถอนนาม เพื่อให้สภาแห่งชาติซึ่งราษฎร
ได้แต่งตั้งให้พดกเราทุก ๆ คน ที่มานั่งอยู่ในที่นี้เป็นพวกเสียงรบกวนราษฎร ท่าน
ประชาชนที่เคารพยอมทราบดีตลอดว่า สมัยนี้เป็นสมัยรวมสมัยประชาธิปไตย
อำนาจสูงสุดอยู่ที่ราษฎร เป็นของราษฎร ปกครองโดยราษฎร และเพื่อ
ราษฎร เพราะฉะนั้นขอท่านได้โปรดเข้าใจได้ด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงถือว่า
อำนาจสูงสุดตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งอยู่ในมือข้าพเจ้านั้นยอมมาจากของ
ชนชาวไทย ก็หมายความว่าพวกเรารวมทุกคนที่มานั่งอยู่ในที่นี้เป็นตัวแทนของ
ราษฎรทั่วราชอาณาจักรทั้ง ๗๖ ล้านคน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอถึงขอ
เพื่อนสมาชิกพร้อมสภาที่มาเป็นตัวแทนเป็นปากเสียงอย่างแท้จริงของราษฎรโดย
เฉพาะอย่างยิ่งของชนชาวไทย โปรดเห็นสัจจะในญัตติของข้าพเจ้าที่
เสนอนามที่เสนอให้ ๒ สมัย ขอความกรุณาให้ลงมติกันเป็นเอกฉันท์
๑๕.๐๘ น.

นายสวัสดิ์ สาระศาสน์ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่ง
ที่เห็นใจเหมือนกันที่จะให้มีการประชุมหลาย ๆ สมัย แต่จำเมื่อได้ฟังท่าน

ตั้งมารึกพูดในเรื่องที่อยากจะให้ มีการประชุมหลาย ๆ สมัยแล้ว ทางความ
 รัฐบาลจะไม่เปิดสมัยประชุมสามัญ คือไม่มีหลังกม.เกณฑ์ รัฐบาลก็เปิดม
 ติสามัญในขณะนั้นเอง ไม่อย่างนั้นเมื่อไร แต่จะประชุมสมัยสามัญอีก
 สมัยหนึ่งจะพ้นเพื่อเกินไป ก็เห็นเหตุประการที่รบก.ราชกิจไม่ยอมสมัยนั้น
 แล้วในอีกประการหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าญัตติที่ตนได้เสนอพยายามยก
 เสนอไม่หยุด แสดงความวิตกใจอยู่ในเรื่องในที่ประชุมสภาสำหรับที่ตน
 ทำมาแต่ครั้งหลายครั้งหลายหน ซึ่งเราต้องไปแต่ใหม่สมัยประชุมสมัย
 สามัญ แล้วเมื่อสมัยก่อน ๆ ก็มีสมัยสามัญด้วย แล้วมารอพ้นไม่รู้จัก
 จบ ข้าพเจ้าก็มีความวิตกประชุมที่ตนตั้งแต่ว่าใหม่สมัยสามัญด้วย
 ด้มารึกพูดครั้งหนึ่งก็พอแล้ว ไม่ต้องมาเสนออีก ๆ

๑๕.๑๑ น.

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผู้ที่ตนคิดจะมาข้าพเจ้า
 ก็ไม่เห็นด้วย แต่มาปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เหตุที่เห็นด้วยนั้น ข้าพเจ้า
 ได้ดูจากรายงานของสำนักงานเลขาธิการสภา ที่ได้แจกแก่สมาชิกในคราว
 ปรึกษารัฐธรรมนูญ ก็แสดงให้เห็นรายงานของสภาที่แท้จริง แต่บัดนี้ไม่มีเท่าไร
 และรายงานก็ไม่มีเท่าไร ข้าพเจ้าพิจารณาความข้างต้นแล้วมีความมาก ที่มีมาก
 เพราะเหตุที่สมัยประชุมกำหนดเพียงแต่สมัยประชุมสามัญด้วยก็ทำไม่เสร็จ
 แม้แต่รัฐบาลที่ได้นำร่างนโยบายที่ตนเสนอนั้น ไม่ว่าสภาจะร่างก็จะต้อง
 การจะเห็นนโยบายนั้นสำเร็จไม่ได้แล้ว สมัยประชุมสามัญด้วยมี
 กฎหมายของรัฐบาลค้างอยู่ เป็นจำนวนมาก เมื่อค้างอยู่ เป็นจำนวนมากเช่น
 นี้ สมาชิกจะรื้อกร่างรัฐบาลโดยคงกระต.ถาวรหรือเปิดอภิปราย รัฐบาลก็มี
 ทางออกได้ว่า เพราะสภายังไม่อนุมัติ กฎหมายจึงไม่อาจมาลงเสร็จสิ้นไป
 ความจริงที่เห็นอย่างนี้คงค้างอยู่ มากน้อย การเห็นอย่างนี้ก็เป็นการ
 จำเป็น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าถึงแม้จะมีการประชุมกันต่อสมัยสามัญด้วย
 สมัยก็ตาม งานของสมาชิกของสภาคงจะไม่มากมาอะไรนัก ถ้าเรา
 เปรียบกับข้าราชการประจำซึ่งเขาต้องทำงานทุกวัน ซึ่งถ้าหากเราทำได้ถึง

เหตุนี้จึงทำให้ข้าพเจ้าต้องบ่นบ่น และโดยเฉพะบางบางยังท้าวให้ข้าพเจ้าเกิด
 การบ่นบ่นของธรรมาธิ เมื่อดู ฟังข่าวด้วยต่างประเทศ ชาวค่อนเรือที่ดูว่า
 ต่างประเทศบางประเทศเขาประกาศสงครามกัน ข้าพเจ้าคิดว่าในฐานะที่
 ประเทศไทยเป็นประเทศใกล้เคียง ซึ่งอย่างน้อยก็จะคง สดกับกับ ฟังเหตุการณ์
 ทางการเมือง การทหาร และจากข่าวประมุขยี่เจมอ ถ้าเกิดมีเหตุการณ์
 กระทบชนมมา รัฐบาลจะได้ประกาศกาเพระดำเนินนโยบายให้ถูกต้องได้ทันต่อที่
 อีกประการหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งการมีเอกภาพที่จะควบคุมนโยบายของ รัฐบาล
 ตามความเห็นดีเห็นชอบของสภา เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าถ้าเรามีการประชุมสมัย
 สามัญชนให้มากออกไปแล้ว ถ้ามีเหตุการณ์อะไรขึ้น เราก็ก็น่าเป็นของเรียก
 ประชุมเป็นสมัยของสามัญชนออกทำได แล้วการประชุมสมัยสามัญชนอาจจะทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ปิดสมัยเดียวเมื่อไรก็ได้ เมื่อปรากฏว่าเป็น การดม
 คอหรือล้มจะเป็นกาหนด ๓ เดือนก็ไม่ว่า งานก็คงอยู่ จะประชุมคราวเคร่ง
 คดขอไปก็ทำไม่ได้ เมื่อสิ้น ข้าพเจ้าคิดว่าท่านจะต้องกลับไปทำในสมัยนั้น
 แต่กลับมามีสมัยนั้นดังกล่าวดังนี้

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้ามาคำนึงถึงเจ้า ชะงะงัน เตือนซึ่ง ข้าพเจ้าได้
 ยืนเขาอาจจะมีเดนมอ เดนมอ เมื่อเราเอารวมเดือนเขาบอกแล้วว่าเขาทำงานน้อย
 เร็วแล้ว เรื่องนี้ความจริงก็เขาของเขามาก จึงคิดว่าไหน ๆ ก็เขาเงินเดือน
 เขามากแล้วก็ตามมาก ๆ ซึ่งไม่เห็นเป็นเรื่องเสียหายอะไรเลย หรือจะ
 เห็นว่าถ้ามาซึ่งเราจะเห็นอย่างไร แต่การเป็นสมัยสามัญชนไม่ จากของคดีของเขง
 เห็นอย่างไร เราคิดว่าเรื่องเกี่ยวกับคดีอย่างที่เราประสงค์และอย่างที่เราปรารถนา
 ดังนั้นจึงเห็นว่าเราควรทำงานไม่ ใช้นิ่งอะไร ๆ แล้วการทำงานก็ไม่ มีอะไร ได้ ที่
 คดีสุดท้ายที่เรากำลังทำงานในสภา จึงอยากจะให้ บุคคลที่เป็นไปดังที่ผู้ เสนอ
 ได้เสนอมา

๑๕.๑๓ น.

นายวงศ์ วิระชาติพล (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าฟังคำของนาย
 ของผู้ เสนอ และเพื่อนสมาชิกที่สนับสนุนด้วยในที่สุดนั้น ข้าพเจ้าก็ไปสนับสนุน

ต้นเหตุที่คนเพราะเขาพระเจ้าเชอวากวรมังครเป็นมุนี แทนมาสถณะบริบทให้ประชาชน
 ก็มีดวงใจใคร่จะประโชนให้คนประเทศชาติ ไม่ใช่จะมานั่งขบเขย
 เขาคเป็นขุ่น เราเห็นด้วยอ้างที่เราได้ มีการประชุมสมัยสามัญและวิสามัญ
 คลยตมา ไม่ใช่เราว่ากันขบเขยหรือขบใจมาประชุม ดังเหตุที่
 สมัยนั้นกล่าวไว้ ถ้ามีการประชุมสมัยสามัญ ๑ สมัยต่อ ๑ ปี ด้วยเหตุ
 ผิดเพียงว่าได้ รับชาวามสังครามเกิดขึ้น อย่างเขาเขายังไม่เห็นด้วยเพราะ
 เราจะให้มี การประชุมสามัญ ๑ สมัยเพื่อคชนรบสังคราม การที่รัฐธรรมนุญ
 กำหนดไว้จากการประชุมสามัญประจำปีให้เป็นอย่างน้อย ๑ สมัย ดังเขาพระเจ้า
 เชอวากว กำหนดในร่างรัฐธรรมนุญหรือร่างรัฐธรรมนุญร่างเดอนั้น คงจะถอ
 ตามแบบแผนประเพณี โดยทั่วไปเหมือนกันไม่เฉพาะจะเขาอะไร เมื่อเขาน
 แลดูเขาเห็นว่ามีการประชุมสมัยสามัญ ๑ ปี คชหนึ่งครั้ง แต่สามัญจะ
 เรี่ยกันเมื่อไรก็ได้ ประชุมเมื่อไรก็ได้ แม้จะมีเหตุการณฉุกเฉินเมื่อไรก็จะเรียก
 ได้ทันทีทั้งที ไม่ใช่เป็นต้นเหตุการระอศกฏข้อบังคับท่านของว่าไม่มีระเบียบแบบ
 แผนความต่างประเทศหรือความอื่นๆ ไปที่เขาใช้กัน

๑๕.๑๖ น.

นายบุญช่วย อัครการ (มหาสารคาม) : ในเรื่องนราพระเจ้า
 ได้พิจารณาโดยถกจนเห็นว่าการ ทัดนาชกเชียงใหม่ได้เด้นอมาหน เป็นการ
 ต้มควรวายังยิ่ง เพราะเราได้ทราบโดยทั่วไปแต่อย่าง เมื่อเรามีการเปิดสมัย
 ประชุมคราวไรจะเห็นอางานคองคองเป็นอันมาก แทนที่เราจะทำงานเดิมเดิม
 เดิมหน่วยให้กรราษฎร แทนที่จะรับงานใหม่ไปให้หน แทนที่จะเป็นปหน้า
 ก็ไปปโนน เดียเจดางตั้งราษฎรเป็นอันมาก จะเห็นได้จางานทุกอย่างที่คาง
 ปี ๒๔๘๘ ยังไม่เสร็จต้นจนบัดนี้ เพราะการประมุขของเราไม่มีการคิดคช
 ความต้นคชว อย่างไรก็ตามขอจะกราบเรียนท่านตมาชกทั้งหลายว่าเราได้คิด
 เด็ดเนื้อของประมุขชนทุกอันทุกเดือน แต่เราหาได้ทำงานให้กรราษฎรทุกอัน
 ทุกเดือนตามทีราษฎรมอบหมายให้แก่เราไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะรับวัด

จัดทำให้เสร็จโดยรวดเร็ว เพื่อบำรุงท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลโดยรวดเร็ว
 เวลานั้นงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณแผ่นดินหรือถือว่าเป็นเรื่องดารามาก ๆ
 มาก ๆ งบประมาณแผ่นดินเพิ่มขึ้นตามแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา งบประมาณ
 ๒๔๘๐ ถึง ๒๔๘๑ ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ งบประมาณแผ่นดินเพียง ๒๕๐ ล้านบาท
 รัฐบาลยังไม่ได้นำเงินจำนวนนี้ไปเร่งรัดให้ทำงานงบประมาณ เราจึงเห็นว่างบ
 ๒๔๘๒ ซึ่งได้อนุมัติไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๘๒ จนกระทั่ง
 ๒๕๐๐ ๑๐ เดือนแรกยังไม่ได้จัดทำตามงบประมาณที่ได้
 กำหนดไว้ เรื่องนี้กรมขอจะลงโทษในข้อหา เพราะงบประมาณของ
 รัฐบาลล่าช้าเกินไป ถ้าหากว่าเรามีการประชุม ๒ สมัยด้วยกัน
 งบประมาณจะผ่านสภาเร็วยิ่งกว่า ออกข้อหนึ่งที่กรมขอเรียน
 ญัตติสภาคือว่า เรื่องเกี่ยวกับการทางคดี การคมนาคมในด้านอื่นๆ คดี เช่น
 ไทเดร ไทศัพทคดี หรือการรถไฟประท้วงคดี ซึ่งเราได้งบประมาณไปจัดทำ
 ให้เสร็จก่อนฤดูเลือกตั้งทุก ๆ ปี แต่เราจัดทำให้เสร็จโดยคอรัปชั่น ฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงขอเสนอญัตติสภาให้สภาไป คือให้มีการประชุม ๒ สมัยโดยกำหนดให้
 มีการประชุมเดือนเดียวครั้งหนึ่ง แล้วก่อนถึงเดือนตุลาคมครั้งหนึ่งเพื่อใช้งบ
 งบประมาณก่อนต้นเดือนพฤศจิกายน เพื่อนำเงินไปใช้ระหว่างเดือนธันวาคม
 มกราคมซึ่งเป็นฤดูเลือกตั้ง ซึ่งข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะให้ญัตติ
 ผ่านไปเป็นเอกฉันท์ เพื่อประโยชน์ของอาณาประชาราษฎร์ทั่วประเทศ

๑๕.๒๐ น.

ขอนุสรณ์ (นกรพนม) : ตามที่ผู้เสนอญัตติว่าให้มีการ
 ประชุมเป็นสมัยสามัญทั้งสองสมัย ข้าพเจ้ายังไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุ
 ยกมาอ้างว่างานจะค้าง การทำงานค้างไม่ใช่เนื่องจากการประชุม ไม่ใช่
 เนื่องจากการประชุมสภาสามัญครั้งเดียว เพราะเหตุว่า ๘ วันประชุมครั้งหนึ่ง
 หรืออาทิตย์หนึ่งจึงประชุมครั้งหนึ่ง ถ้าหากเพิ่มวันประชุมเราอาทิตย์หนึ่ง
 ประชุมวันเว้นวันอย่างนั้น งานอาจลุล่วงได้ ถ้าหากเพิ่มวันประชุมสมัยสามัญ

ขมเป็น ๒ ครั้งอย่างแรก สมาชิกที่มาประชุมจะขาดไปบ้าง อยู่ในสมัย
 ดำเนินสมัยเดียวอย่างนี้ การประชุมไม่ครบพอ สมาชิกผู้มเกลยรักต่างวาเพอ
 จะได้อีกโอกาสที่จะทราบ การที่คณะอะไรอย่างนี้ การที่คณะหรืออะไรของ
 ขาคือขอเท็จจริง ในโอกาสที่วาเมื่อปิดสมัยประชุมแล้ว-แทนราษฎรต้องไป
 เยี่ยมราษฎรบ้าง และไปจังหวัดต่างๆเพื่อจะได้เห็นขอเท็จจริงมาแจ้งกระท
 และมาถามรัฐบาล หรือมาประชุมอะไรที่ตามเป็นคุณ ออกประการหนึ่ง
 ในขอที่ว่างประมาณจะขาดไปบ้างนั้นไม่ได้ขาดแต่เลย งบประมาณ ๑๑๐
 เมื่อไรสภาของทาสานหนักเดื่อ ขาเพราะรัฐบาลปรับปรุงไม่ถนัดจะเคย
 ตระขอเพราะคณะราษฎรเห็นว่าไม่ควรถวายบุญคุณ

๑๕. ๒๒ น.

นายสุวกร กุลนพกา (พังกา) : ตามที่พูดของท่านผู้มเกลยรัก
 จังหวัดเชียงใหม่เดื่อมานั้น ขาจะรัก รักเห็นด้วยแต่ไม่รักไม่เห็นด้วย
 มาขอประชุม ๒ สมัย ๒ สมัยของท่านผู้แทนผู้มเกลยรักเดื่อมานั้น สมัย
 ดำเนิน ๒ สมัยเปลี่ยนแต่ใจตามมีแต่ดำเนินอย่างระดมัย วิถีดำเนินหนึ่ง
 ดำเนินหนึ่งอย่างนี้ ขาว่าเดื่อมีปัญหามันรัฐบาลให้ทราบเดื่อ
 ๒ สมัย ซึ่งมสมัยของดำเนินเดียว รัฐบาลขาจะเปิดให้รักเดื่อเนือไร
 ก็ได้ตามใจขอ ขาจะมีขอคุณ ถ้าจะมีขอคุณเดื่อจริงๆ แล้ว ขาเปิดขึ้น
 สมัยดำเนินไปเดื่อดำเนินดำเนิน เช่นเดื่อคนมกนายคน กรกฎาคม และ
 สิงหาคมก็ได้ แล้วเปิดขึ้นเป็นสมัยดำเนินดำเนิน รัฐบาลต้องเปิดเนือ
 เพราะงบประมาณเราเปิดขึ้น เช่นเดื่อคน ศาลคน พุศัศิกายคน และขอความ
 และเวลาที่ประชุมกันขอดำเนินดำเนินดำเนินเดื่อเดื่อเดื่อ เดื่อเดื่อ
 ที่จะทำงานกันได้โดยเรียบร้อย เปิดมีคน ๆ เปิดเดื่อ ๆ กันยา ๆ เปิดเดื่อหนึ่ง
 ตุลาคมเปิดเดื่อแล้ว ขาพาใจเนือเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อ
 พอ ๑ เดือนคั้งรับเดื่อทางเดื่อ ก็เดื่อเงินค่าพาหนะ ไม่ได้ประโยชน์อะไร
 เช่นจังหวัดใด ๆ อยู่ ๕-๖ จังหวัดมาอีกเดื่อ จะทราบเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อเดื่อ

เช่นจังหวัดข้าพเจ้าเองไปกตัญญู ๕ วันเศษหนึ่งเหตุเวลาถนัด ถ้าคิดมาคิด
มรดกของ ๓๕ วัน คงจะถึงจังหวัด ตามที่เห็นยอมตามกตัญญูเป็นอตุมาญ
ปดัยปี่ ตัดมัญญิตนปี เดือนเมษายนหรือพฤษภาคม ข้าพเจ้าเห็นด้วย
เปลี่ยนเป็น ๓๐ สัปดาห์ ข้าพเจ้าเห็นด้วย ตัดมัญญิตนปี ๓ สัปดาห์ยังไม่ควร
ขยายการตามใจของญาติควาเห็นด้วยกับที่ ข้าพเจ้าเห็นขอข้าพเจ้ากตัญญู

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่ากำหนดไว้ อาจ
ถ้าเพื่อกำหนดให้เป็นแห่งรัฐ พระมหากษัตริย์อาจทรงเรียกเมื่อไรก็ได้

นายสาคร กลิ่นผลกา (พังงา) : ถูกแต่จะตกลงอย่างไร ข้าพเจ้า
กตัญญู

นายเพทาย โชตินุชิต (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นขอให้ลงมติ
มีสมาธิกับเรื่อง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะลงมติ ข้าพเจ้า
ขอความกรุณาจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าขอสงวนท่าทีขอไป
เมื่อ กตัญญู ตัดมัญญิตนปี บางท่านยังบอกเวลาเท่าที่ประชุมสามัญด้วยตนเองพอ
แล้ว แต่นอกจากนี้บางท่านอาจจะเข้าใจผิดเกิดขึ้น ขอประทานโทษ
๑.๑. นครพนม บอกว่าประชุมได้หลายครั้ง แต่ความจริงเราประชุมได้หลาย
ครั้ง ๒ ครั้ง ถ้าการประชุมทุกวันนี้ ข้าพเจ้าเห็นใจว่าท่านรัฐมนตรีไม่มีเวลา
บริหารราชการของแผ่นดินแฉะของอาณาประชาราษฎร์ แล้วเท่าที่ข้าพเจ้า
ได้เสนอญัตติเข้ามาขอให้มีการประชุม ๓ สัปดาห์หมายความว่าตัดมัญญิตนปี
เพราะเห็นชอบ แต่ว่า ตัดมัญญิตนปีของเราตัดมัญญิตนปีในรัฐธรรมนูญ ได้บังคับอยู่
แล้วว่า ๓๐ วัน แต่ทั้งนี้ถ้าหาว่าภายใน ๓๐ วัน การประชุมดังกล่าวยังไม่เสร็จ
ของเห็นอาจจำเป็นต้องรัฐธรรมนูญของกระทรวงมหาดไทย แต่ทั้งนี้ตาม
ดังเกิดขนาดการประชุมสามัญเพียงสามเดือน ๓ เดือน กระผมไม่เห็นด้วย
ตามปรกติ ๓ เดือน ถ้าหากว่าการประชุมยังไม่พอ เห็นว่าเพื่อประโยชน์
แห่งรัฐก็อาจให้ขยายเวลาออกไปก็ได้ ทั้งนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติยัง

ของใจว่าฉันขอร่วมประชุมด้วยอย่างนี้เป็นคน คือฉันมีวิสัยทัศน์ในใจ
 ในรัฐธรรมนูญว่าไม่จำกัดเขต ถ้าหากจะมีพระราชกฤษฎีกาเรียกเปิดสมัย
 วิสัยทัศน์ เปิดได้ ๓ วันก็ปิดสมัยประชุมก็ได้โดยง่ายเป็นคนที่ กษัตริย์เจ้าเห็น
 ความไม่เหมาะ เท่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอนักคิดขึ้นมา ๒ สมัยของการประชุม
 รัฐสภา ข้าพเจ้าเห็นว่าป็นงานที่เราจะทำงานได้โดยคนปละปดอายุปี ๖ เดือน
 เดิม ๆ เป็นการบังคับให้ท่านผู้เกี่ยวข้องได้เป็นปากเป็นเสียงแทนราษฎรที่ได้
 เลอกมา บางทีท่านบอกว่าจะต้องออกไปเยี่ยมเยียนราษฎร เพื่อดูทราบ
 ความทุกข์ร้อนเป็นต้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นในระหวางที่เปิดสมัยประชุม
 สภาผู้แทน เมื่อราชกิจได้ตั้งตั้งเรามาเป็นตัวแทนเป็นปากเสียงแทนเรา
 จำเป็นอยู่เองที่จะต้องนั่งอยู่ในสภา เมื่อรัฐบาลละเด่นอกกฎหมายฉบับใด
 ออกมาก็ดรหุมเหงทำใหราษฎรเดือดร้อนทุกข์ขมขื่นใจ สมควรที่ไม่พอใจ
 เราจะต้องคัดค้าน ทนรัฐบาลทำที่เราด้นบสนันคัดค้านคัดค้าน ทนกว่าคัดค้าน
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องออกไประหวางที่ระหวางเปิดสมัยประชุม คณะ
 ทำไม โดยเฉพาะข้าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ประธานสภาผู้แทน : ใคร ๆ ก็รู้อยู่แล้ว ไม่ต้องสงสัยจนเขามาก
 นายทองดี อีสราชน (เขียงใหม่) : ทงนเมษทานประธาน
 ห้ามแล้วข้าพเจ้าก็จะเช็ดด้วยความเคารพต่อท่านประธาน จึงขอความกรุณา
 จากบรรดาเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทน ไปปิดสมัยเป็นเขตพื้นที่ใหม่กร
 ประชุมสมัยสามัญ ๒ สมัยด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้งดเมื่ ท่านผู้ใดเห็นควรใหม่ ๒ สมัย
 ตามผู้เสนอเด้นออกมาไปประชุมชชน

สมาชิกยกมือ ๑๘ คน
 ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปประชุมชชน
 สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าญัตติตกไป คือไปร่างพระราช
 บัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๒ ของนายเดวี
 อิศรางกูร ณ อยุธยา

บันทึกหลักการและเหตุผลก่อนร่าง
ร่าง

พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๒

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลทหาร เพื่อให้เหมาะสม
สมยงชน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕. ถ้าโจทก์ดำเนินเป็นผู้ถูกรณ หรืออุทธรณ์ ต้องยื่นอุทธรณ์หรืออุทธรณ์ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันอาญาพิพากษาเป็นต้นไป

ถ้าผู้มีส่วนคดีกรรมการศาล หรือผู้มีส่วนคดีองไทย เป็นผู้ถูกรณหรืออุทธรณ์ ต้องยื่นคำอุทธรณ์ หรืออุทธรณ์ภายในหนึ่งเดือน"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

(ลงชื่อ) พล. อิศรางกูร ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ทองดี อิศราวัฒน์, ชัยวัฒน์ อินทะพันธ์, จ. ศิริพันธ์,
เพทาย โชติณัฐ, วงศ์, บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, จารุบุตร,
บุญคุ้ม, สุรจิตต์จตุรงค์ ผู้รับรอง

บันทึกเหตุการณ์และเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๕)

พศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้
เป็นการเหมาะสม

เหตุผล

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดระยะเวลาให้
ความดูการได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันคำพิพากษา และตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กำหนดระยะเวลาให้ คำนายกอุทธรณ์ และฎีกา
ได้ภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันคำพิพากษาเป็นต้นไป แต่ตามรัฐธรรมนูญศาล
ทหาร ความจำของอุทธรณ์ดูการได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันคำพิพากษา
เมื่อมาคำนึงถึงว่าทนายก็เป็นพลเมืองของประเทศแสดง ก็ควรจะได้มีสิทธิ
ในกรณีอุทธรณ์และฎีกาเช่นเดียวกับราษฎรเหมือนกัน เหตุอันนอกจาก
นี้จะได้อภิปรายในสภาต่อไป

ประธานสภาผู้แทน ผู้เสนอขอรถจักรยานยนต์คันหนึ่งคันของเดียวกับที่
ถอนไปแต่เมื่อไม่มี ใครขอไปขาย ข้าพเจ้าถึงขอว่าที่ประชุมอนุมัติ ต่อไปร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอนคร
ไชยศรี จังหวัดนครปฐม ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
ท่าค้ำหนัก อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เพื่อขอเวนคืนที่ดินเพื่อจัดสร้างพระตำหนัก และประตูประมาศในคลองพระ
ปฐมเจดีย์ (คลองเจดีย์บูชา) ตามโครงการชลประทานแม่กลอง

เหตุผล

การจัดสร้างการชลประทานตามโครงการแม่กลองนั้น จำเป็นที่ขุด
ที่ดินเพื่อสร้างพระตำหนักและประตูประมาศของพระปฐมเจดีย์ (ขนาดของ
เจดีย์) ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม
เจ้าหน้าที่ได้ติดต่อกรมการที่ดิน เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งถูกเขตนคร
ก่อสร้างพระตำหนักและประตูประมาศ ตามเงื่อนไขที่ปรากฏในราคาที่ดิน
ซึ่งขายกันในตลาดจึงได้ดำเนินการ รังวัดแบ่งแยก ที่ดิน ที่ถูกเขตนคร ก่อสร้างชล
ประทาน และดำเนินการก่อสร้างพระตำหนักและประตูประมาศ เพื่อช่วยเหลือการ
พัฒนาของราษฎรในท้องที่เหล่านั้นเป็นการดี การก่อสร้างได้กระทำไปแต่เป็น
ส่วนหนึ่ง แต่มาขัดข้องด้วยเหตุที่ราษฎรรายที่ประสงค์ขอสงวนพระราชบัญญัติเวนคืน
นี้รายเดียว ที่ไม่ยอมสละที่ดินของตนอันเป็นเหตุ ให้การก่อสร้างพระตำหนัก
และประตูประมาศจะดำเนินไปจนจะให้เสร็จไม่ได้ เมื่อได้คำนึงถึงส่วนได้

เดี่ยแต่ละประโขนัดนั้นรวมเป็นหนึ่งโดยตลอดแล้ว เห็นเป็นการจำเป็นที่จะออก
พระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินรายเจ้าของไม้ออมรายได้นั้น เพื่อให้อาคารสร้าง
ประตุน้ำและประตูระบายได้ดำเนินต่อไปจนเสร็จการโดยเร็ว
การออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น มิได้ออก
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนไว้อีกแล้ว เพราะบริเวณที่จะเวนคืน
นั้น เจ้าหน้าที่ได้ตรวจรังวัดแบ่งแยกและทราบรายละเอียดแล้ว

ร่าง

**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
ท่าตำหนัก อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม**

พ.ศ. ๒๔๙๒

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่า
ตำหนัก อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อจัดสร้างการชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าตำหนัก อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เห็นคนชั่งหาปริมาณ ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอ นครไชยศรี จังหวัดนครปฐม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ นี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตาม บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชั่งปรมาณ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา ระเบียบวิธีการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ : ระเบียบวิธีราชการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ระเบียบวิธีราชการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ในท้อง ที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอ นครไชยศรี จังหวัดนครปฐม โดยหมัดการ ฉายาเพื่อขอเงินยกยอคุณเพื่อจัดสร้างประตุน้ำและประตูระบายน้ำในคลองพระปฐม เจดีย์ (คลองเจดีย์บูชา) ตามโครงการชลประทานแม่กลอง เหตุผลการจัด สร้างชลประทานตามโครงการแม่กลองนั้น จำเป็นที่ต้องไร้ที่ดินเพื่อ สร้างประตุน้ำและประตูระบายน้ำบนที่คลองพระปฐมเจดีย์ (คลองเจดีย์บูชา) ในท้องที่ตำบลท่าค้ำหนัก อำเภอ นครไชยศรี จังหวัดนครปฐม เจ้าหน้าที่ได้ คิดออกกับราษฎรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน ซึ่งอยู่ในการก่อสร้าง ประตุน้ำและประตูระบายน้ำ ทางกษัตริย์จะขายที่ดินของตนในราคาซื้อขายกันใน ตลาด จึงได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติแบ่งแยกที่ดินที่ตกเขตการคุ้มครอง การชลประทานดำเนินการก่อสร้างประตุน้ำและประตูระบายน้ำ เพื่อช่วยเหลือ การทำนาของราษฎรในท้องที่เหล่านั้นเป็นการด่วน การก่อสร้างได้กระทำไปแล้ว แต่ราษฎรยังคงเป็นเจ้าของที่ดินของตนของออกพระราชบัญญัติเจดีย์นั้น ไม่ยอม ตกลงให้ใช้ที่ดินของตนเป็นเหตุให้ทำการก่อสร้างประตุน้ำและประตูระบายน้ำจะ ดำเนินไปจนจะให้เสร็จไม่ได้ เมื่อได้คำนึงถึงส่วนได้และประโยชน์ส่วน รวมเป็นทั้งโดยตลอดแล้วเห็นเป็นการจำเป็นที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

คนรายที่เหลือของไม่ยอมขายให้ เพื่อให้การตั้งร่างประตู่หน้าและประตูระบาย
น้ำได้ดำเนินต่อไปจนเสร็จการโดยเร็ว

การขอขงพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้ มิได้ออกพระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตเวนคืนไว้ก่อน เพราะบริเวณ ๓๒๓๖ ไร่เศษนั้น เจ้าของที่ดิน
รังวัดแบ่งแยกและทราบบายละเอียดแล้ว จึงควรประชุมตั้งก่อนลงจะรับหลัก
การตามทฤษฎีมาได้เช่นมาบัดนี้

๑๕.๓๔ H.

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กานจนบุรี) : คือว่าการร่าง
ข้อประท้วงเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะทราบเพราะเหตุว่าพดในต้นรวมแล้วเป็น
ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้าหวัหวังประท้วงแห่งนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัย และเกิดความ
สงสัยในเมื่อไม่ตั้ง ข้าราชการกันเอง เพราะการตั้งประท้วงแห่งนี้ไปเป็นงานที่จำ
ทำในนามของโครงการแม่กลอง และการตั้งประท้วงแห่งนี้ซึ่งอาศัยอำนาจ
แม่กลองตอนปลาย ตอนปลายจะเกิดผลดีเราก็คงทราบกันมากอยู่แล้ว เมื่อคิดขึ้น
ต้นไม่ตั้งตอนปลายจะดีได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่าการที่ข้าพเจ้าจะไม่เกิด
ประโยชน์ และเมื่อไม่เกิดประโยชน์ และไม่มีผลกำไรเป็นประโยชน์เงินเดียวที่ลง
ในข้อฉนั้น เพราะฉะนั้นก่อนตั้งก่อนตอนปลายจึงจะได้ผลจริงจึงแต่การ
ที่การภาควางแผนทางรัฐบาลของการทำประโยชน์ ในที่นั้นได้ ก่อนที่อันนั้นก็
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นของข้าพเจ้าอย่างอื่น ๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาแล้ว และใน
การทำงานได้ผลจริงหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่ใช่ว่างเทคนิค แต่ขอถามรัฐบาล
ต่อไป

พระช่วงเกษมศรีศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิ
การ : โครงการแม่กลองนี้เป็นโครงการที่กินเงิน ๑๑๑ ล้าน เป็นบริเวณ
ระหว่างแม่กลองและนครไชยศรีรวมทั้งถนนใต้ของกาญจนบุรี และพื้นที่ของ
รัฐบาลได้สำรวจโครงการมาก่อนสงครามและได้ทำเรื่องการขุดที่ทางของ ใน
ระหว่างนั้นก็ได้ขุดไป ซึ่งโครงการนี้จะตั้งตัวโดยตลอด และรัฐบาล
จำเป็นต้องทำที่จำเป็นเพราะฉะนั้นเป็นรายไปด้วยต่อไป จะทำได้ทั้งหมด

นั้นไม่ได้... ส่วนที่ถามว่าทำไมไม่ทำก่อนปลายก่อน ไม่ทำก่อนคนก่อนหรือ
 ตอนบนนั้นความจริงทำพร้อมกัน แต่อันไหนที่มีประโยชน์กว่าก็ทำก่อน เช่น
 อันไหนจะทำประตุน้ำและหน้าต่างก่อน เช่นคนไร่ยกเครื่องอาจจะมาตั้งหมันไว้
 ส่วนที่ถามว่าทำตามกลองชวาจากัดใจ ไม่ได้บยง ซึ่งจะต้องมีการวางรูป
 และงบประมาณต่อไป ก็จะต้องทำคอกเนื้อก่อน ไม่ใช่ทำปดขวิดเดี่ยว ถ้าได้
 ทั่วใจว่าจะไม่ช้า แต่ก็ได้ทำไว้ก่อนก็ควรจะต้องทำ จึงขอได้รมหัตถ์การอัน
 ๕:๒๗ น.

นายสวัสดิ์ สารสาถิน (กาญจนบุรี) : คือท่านรัฐมนตรียัง
 คับขาพเจ้าไม่ตรงกบขพเจ้าถาม แต่ทักจนขอขมายมาแต่ที่ท่านบอกว่าจะ
 ที่ซึ่งอาศัยถ้ามีกลองดังแต่คนมา อันนั้นเป็นปลาย ที่นั้นมาทำปดขวิดก่อน
 ขพเจ้าส่งขวิดว่าจะได้ผลอะไรเกินครบปฐมบ้าง ขพเจ้าอยากจะทำท่านท่าน
 ได้ประโยชน์อะไรเกินครบปฐม ขพเจ้าเองถามว่าไม่ได้ประโยชน์อะไรโดย
 ขพเจ้าอยากจะทำทำปดขวิด ทักคนคน ๆ เขาจะได้มีประโยชน์อะไรหรือ
 ทักคนคนนั้นมันเกิดอุปสรรค เพราะทางรถไฟเสียหายเพราะคนเคยไปมา
 ทำให้เสียเวลาการเดินรถ เช่นหนเถรถไม่รถอีกก็ดัดปดขวิด ทักหากถ
 ที่นั้นไม่ทำก็ขวิดว่าไม่ทำ แล้วไปสร้างทางรถไฟที่ตำบลถ่มอง จะทำให้การ
 รถไฟดีขึ้น แล้วท่านไปรถหมดแล้วทำให้ทางรถไฟของเอกชนและกระไม่ได้
 ประโยชน์ แล้วถ่าจะทักทำเสียเร็ว ๆ ถ้าไม่ทำก็ขวิดว่า

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ :
 ความจริงที่ถามต้องกระทำอย่างตรงนั้นไม่ได้ ไม่ใช่ไม่ทำ แต่ถ้าทำครบปฐมจะต้อง
 ทำหรือไม่ ถัดรถทำ ตามที่คนคิดอย่างนั้น แต่เราดำเนินการแต่อย่างว่า
 จะทำไม่ได้ไรแต่ที่ครบปฐมก่อนปลายนั้น มันจะเห็นว่าสระเห็นปกติของต้นน้ำ
 เข้ามา แล้วในระหว่างสงครามก็มีนโยบายส่งเสริมบ้าง ขอเรียนตรงๆ ขรับค
 กรมชลประทานก็รับรองว่าจะต้องทำต่อไป แต่ท่านจะเป็นประโยชน์แก่
 จังหวัดนครปฐม เราใจว่ามีแทนที่ของกาญจนบุรีคงจะไม่ข้องใจ แต่จะ

ตำรวจเป็นงานใหญ่ งานจะต้องตำรวจตรวจสอบ ไม่ใช่ตำรวจอย่างเดียว
ต้องทำทั้งหมด แต่เดี๋ยวมาก่อนมาถึงเท่านั้นเอง

๑๕.๕๐ น.

นายล้วน เวทชวลิกานน (นครปฐม) : การที่ตำรวจประดานะ
ประศุระบายพวกนครไชยศรีนั้น ท่านรัฐมนตรีได้แจ้งว่าจะได้ ประโยชน์แก่
เนื้อหาในจังหวัดนครปฐมประมาณหนึ่งหมื่นไร่เศษ ความจริงขอเรียนว่าใน
ระยะหนึ่งไม่ได้แจ้งตามทฤษฎีกระทรวง และข้าพเจ้าก็ย้ายหนีเข้าวัดไป
กันด้วยตกได้ ไปสอบถามก็ได้ บ้านหนึ่งคงแก่นนครไชยศรีและมีภรรยา
นับพันคงแต่สภาพรานของจนถึงนครปฐม เนื้อหาไม่ถึงหมื่นไร่ แต่ขอ
ความหนึ่งตลอดทางรถไฟ ถ้าทำอย่างนั้นผลประโยชน์จะเกิดแก่ใครไม่ได้
ประโยชน์มากนัก แสดงประโยชน์ที่ได้แก่การขุดประทานเมื่อตั้งหมู่ไปแต่จะ
ได้ผลประโยชน์กับการที่นำเรือขนส่งสินค้าตลอดของเข้าประดานะเอง
การทหาร กองกำลังสินค้าตลอดของเราปากกาเท่านั้นเอง เพราะในระยะนั้น
ความยาว ๑๘ กิโลเมตรเท่านั้นที่จะถึงนครปฐม เพราะฉะนั้นเราจึง
ขอทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าท่านจะกระทำในระยะนี้ ๓ ปี หรือใน
งบประมาณหน้าที่จะถึงนี้ จะทำตอนต้นถึงที่ตำบลจังหวัดกาญจนบุรีได้
ชื่อกันท่านว่าจะทำตอนไหนประโยชน์จะได้ เพราะตอนต้นแล้วจะไม่เกิด
ประโยชน์อะไร จึงขอทราบเรียนถามเพื่อความยืนยันของท่านรัฐมนตรีว่า
ท่านจะทำต่อไปข้างหน้าไหม ถ้าทำอย่างนั้นแสดงประโยชน์จะเกิดแก่นครปฐม
และกาญจนบุรีมาก ถ้าท่านจะไม่ทำก็ไม่ควรจะทำเลย แต่ไม่ควรจะอนุมัติด้วย

๑๕.๕๒ น.

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ผู้แทนจังหวัด
เดียวกั้นต้องมาค้ำกั้น แต่เราพูดกันด้วยเหตุผล พูดกันด้วยประโยชน์และ
รายละเอียด ความข้อเท็จจริงแล้วเรามาว่ากัน ท่านผู้แทนมีเกียรตินครปฐม
เมืองกาญจนบุรี บอกว่าตอนต้นไม่ทำมาทำตอนปลาย จะได้ประโยชน์อะไร ถ้า

หากว่าท่านว่าทงทอด คือมาจากแม่ถาง ท่านว่า ทำเรือ ทำสาร ทำนา ทำ
 โหดบ้างมาทางเมืองกาญจน นครปฐม ถ้าเราไม่มีท่านบอกก็ใจททามา นัก
 โหดลงแม่น้ำทางประตุนา ซึ่งถานาสูงแล้วนักโหดลงแม่ถาง เมื่อเรียนหา
 กไม่ทงมทางที่ทามาหากันได้ ทนโครงการใหญ่จะต้องทำ นี้โครงการเล็ก
 ผู้แทนนครปฐมจำกรมชลประทานหาประโยชน์ยาก ท่านต้องไปดูในไรศของ
 โดยสารไม่ไรศของสัญญา เป็นคตของกัน เป็นประโยชน์แก่ๆตลอดปรเทศไทย
 ถ้าไม่ทำแล้ว คือทำมาก่อนทำประตุนา เมื่อข้าพเจ้ารับราชการอยู่ กรมชลประทาน
 อยู่ ทนนานาน หมดเงินท่น ๆ ปี ปดะหลาย ๆ ทนนี้ แต่ประโยชน์ก็ได้
 ไม่ใช่ไม่ได้ ประโยชน์ใดก็เอาเรือเมืองตะวันออกแล้วส่งตะวันออกนอกเหนือได้
 มาก แต่ก่อนนี้ไม่มีท่านบปิด เนื้อที่เสียหายมาก ย้ายไปที่ตำบลนครไชยศรี
 และถางของอื่น ทนตั้งแต่เดิมปิดท่านบแต่กรุดักได้ผลมากท่านบจับ
 กรมชลประทานจนเกาะซึ่งท่านได้ขายสนม ไปแต่ได้ไปสำรวจ ท่านก็เห็นชอบ
 ด้วยจากควรระสร้างถาวร ท่านได้ตั้งรากฐานไว้เดิม นี้ไม่ใช่จนปดาย
 เป็นงานซึ่งรับมาซึ่งมคตของอยู่ เรือ ได้หมดแล้วทำแล้วด้วย เวลาเห็นผล
 ประตุระบายทำไม่ได้ คิดของคน ๒ ราย เราไม่ให้ นอกจากนั้นเราให้หมอล
 เงินหมดไปแต่หลายถาน ถ้าไม่ทำงานก็สร้างเงินก็เสีย ข้าพเจ้าสนใจทาง
 กสิกรรมเป็นอันมาก จำเป็นต้องทำ ที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้าท่านแล้วไม่มี
 ประโยชน์ ที่ลตองทำถานามาแล้ว ทำสารนำถานาแล้ว จะทำก็ทำกัน ไม่ใช่จำ
 ทางโน้นทำทางนี้ไม่ทำ ไม่ใช่ชรดก นำมาแล้ว ถ้าทำแล้วได้ประโยชน์ อัน ทถาน
 คำนวณเอาเข้าแล้วถานไม่โตสวนให้ตกไป แต่ขอจะทราบข้อเท็จจริงถาจะ
 ทำที่เมืองกาญจนใหม่ ท่านรัฐมนตรีก็จะทำก็ยังไม่ถึง เพื่อประโยชน์
 กสิกรรมขอได้กรุณาบรับรองยุติกัน เหตุอีก ๒ รายเท่านั้น นอกจากนั้นเขา
 ทำกันแล้ว

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พินธุโลก) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้
 ตวงมี

มีสมาชิกพร้อม

ประธานสภาผู้แทน

มีผู้เสนอให้ตั้งมติแต่ไม่มีใครขอเปิด

อภิปราย จำเพาะขอให้ตั้งมติ
บัญญัติไปประชุมอื่น

ผู้ใดเห็นควรหมัดักการแห่งร่างพระราช

ตั้งมาชดถกมข้อ ๔๗ คน

ประธานสภาผู้แทน :

ผู้ใดไม่เห็นด้วยไปประชุมอื่น

ไม่มีผู้มาชดถกมข้อ

ประธานสภาผู้แทน :

เป็นอันวางมหมัดักการ กรรมการ

ดำเนินหรือดำเนินัญ

พระช่วงเกษตรศึลปากร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา

ธิการ : ดำเนิน

ประธานสภาผู้แทน :

รัฐมนตรีเสนอกรรมการดำเนิน เมื่อ

ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นขอออกประชุมหมัดักให้เป็นกรรมการดำเนินชุดที่
แปดญัตติกวัน

พระช่วงเกษตรศึลปากร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา

ธิการ : แปดญัตติกภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทน :

เมื่อไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นเป็นอันวาง

แปดญัตติกภายใน ๓ วัน

ต่อไปร่างของรัฐบาลออกฉบับหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติเงินค่นด่งหา
รมทรพษ เพื่อดำรงทางหลวงด้วยหมัดัก-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่
อำเภอบางเสน อำเภอมินบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนคร ฉะใน
ท้องที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายหลักสี-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่อำเภอบางเขน
อำเภอมินบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนคร และใน
ท้องที่อำเภอบางนาเปรี้ยว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด
ฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๙๒

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบางเขน อำเภอมินบุรี อำเภอ
 หนองจอก จังหวัดพระนคร และในท้องที่อำเภอบางนาเปรี้ยว อำเภอเมือง
 ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้กรมทาง เพื่อสร้างทางหลวงสายหลัก-
 มินบุรี-ฉะเชิงเทรา

เหตุผล

โดยที่กระทรวง ทบ กรมสร้าง ทางหลวงสายหลัก-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา
 ตอน จำเป็นต้องให้กรมทางเข้าทำกรรมสิทธิ์ของเอกชนทาง และดำเนินการก่อสร้าง
 ทางในที่ดินตามแนวทางซึ่งมีเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ จงขอ
 ให้นำพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำเนินการสร้างทาง
 ต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
 สายหลักดี-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่อำเภอบางระจัน
 อำเภอมินบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และใน
 ท้องที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา
 จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
 .....
 .....
 .....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสาย
 หลักดี-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่อำเภอบางระจัน อำเภอมินบุรี อำเภอ
 หนองจอก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และในท้องที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมือง
 ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งกรมทางได้ทำการสำรวจและจะคงมีแผนผัง
 แล้วแต่จะตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
 .....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
 ริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายหลักดี-มินบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่อำเภอ
 บางระจัน อำเภอมินบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และใน
 ท้องที่อำเภอบางน้ำเปรี้ยว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
 พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ ให้โรงเรียนที่ตั้งแคว้นถัดจากวัน ประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้า ท้องถิ่นคนต้องห้ามทพยตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้เงินคนต้องห้ามทพย ในท้องที่ตำบล อนุสาวรีย์บางเขน
อำเภอบางเขน ตำบลบางซื่อ ตำบลมีนบุรี ตำบลจตุรัส อำเภอมีนบุรี ตำบล
โลกเขตก ตำบลจตุรัส ตำบลจตุรัส ตำบลจตุรัส ตำบลจตุรัส อำเภอหนอง
จอก จังหวัดพระนคร และในท้องที่ตำบลคำตาดัง อำเภอบางนาเปรี้ยว
ตำบลคลองนครเนื่องเขต ตำบลไฉ่ชว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมทาง โดยมีแนวทางการวางไม่เกินสี่สิบเมตร ตามแผน
ผังที่ดินซึ่งจะได้ ปรกประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องห้ามทพยนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราช
บัญญัติ

นายปทุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินคนต้องห้าม ทพยเพื่อสร้าง ทางหลวง
สายหลัก-มีนบุรี-ฉะเชิงเทรา ในท้องที่อำเภอบางเขน อำเภอมีนบุรี
อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนครและในท้องที่อำเภอบางนาเปรี้ยว อำเภอ
เมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๘๒ โดยมีหลักการว่าขอเงินคน
ต้องห้ามทพย ในท้องที่อำเภอบางเขน อำเภอมีนบุรี อำเภอหนองจอก
จังหวัดพระนคร และในท้องที่อำเภอบางนาเปรี้ยว อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา
จังหวัดฉะเชิงเทราให้กรมทาง เพื่อสร้างทางสายหลัก-มีนบุรี-ฉะเชิงเทรา
เหตุผลโดยที่ควรต้องทำการสร้างทางหลวงสายหลัก-มีนบุรี-ฉะเชิงเทรา ริม
ถนน จำเป็นต้องให้กรมทางเข้าทำการสำรวจแนวทาง และดำเนินการก่อสร้างทาง
ในที่ดินตามแนวทางซึ่งมีเจ้า หรือผู้ครอบครองได้ ทนที่ จึงขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติเงินคนต้องห้ามทพย เพื่อดำเนินการก่อสร้างทางต่อไป

๑๕.๕๘ น.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติ เสนอคนทอน เกษตรกรรมสร้างทางหลวงให้ชาวเขาที่มีความสนใจ
 อยู่หลายประการ ในหลักการและเหตุผลที่รัฐบาลได้แต่งตั้งคือในประการ
 แรก การที่จะขอเวนคืนที่ดิน โดยรัฐบาลได้กระทำมา คือตัวหากว่า
 รัฐบาลสามารถตกลงปรองดองกับเจ้าของที่ดินได้ไม่จำเป็นต้องเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติเสนอคนเข้ามา เพราะเหตุที่รัฐบาลสามารถได้โดยวิธีอื่น
 ได้ไม่ต้องทำเป็นพระราชบัญญัติทำความยุ่งยากให้แก่สภา แต่รัฐบาลก็เห็น
 ร่างพระราชบัญญัติมาแล้วขอ ขานคือจะไปแสวงทำให้เกิดความสงสัยว่าการ
 ที่รัฐบาลต้องเสนอพระราชบัญญัติคนเข้ามาคือขอว่า โดยที่เป็นการรับคืน
 เป็นจะต้องเข้าไปสำรวจแนวทาง และดำเนินการก่อสร้างทางตามแนวที่มี
 ของและเมื่อรัฐบาลได้เปิดดูพระราชบัญญัติทางหลวง มาตรา ๕๐ ก็จะเห็นได้
 ว่าหากว่ารัฐบาลมีความจำเป็นในการรับคืน ในการสร้างทางหลวงและ
 จำเป็นต้องสร้าง เจ้าหน้าที่ไปทำการสำรวจตรวจสอบที่ดินหรือแนวทาง
 ก่อนแล้วรัฐบาลอาจจะทำได้ โดยยกพระราชกฤษฎีกา แต่ในพระราชบัญญัติ
 นี้ไม่ปรากฏ ทำไมรัฐบาลไม่ออกพระราชกฤษฎีกาก่อน ี่ทุกเดือนเป็น
 พระราชบัญญัติเสนอขอว่าเป็นการรับคืน ในข้อขัดแย้งกับหลักการและขอ
 เท็จจริง เทาที่ปรากฏคือทางนสร้างเขาเขาทรายสร้างแต่ปี ๒๔๘๖ ปี
 ๒๔๘๗ และปี ๒๔๘๘ จึงจะเสนอพระราชบัญญัติว่าเป็นการรับคืน รับคืน
 อย่างไรก็ดี ล่วงมาแล้ว เพิ่งเสนอร่างพระราชบัญญัติมาส่งสภา เหตุการณ์ต่างๆ
 ที่เสนอเข้ามาขัดแย้งกับเหตุนี้ต่างๆ ชาวเขาเข้าใจว่าก่อนที่ทานเสนอกฎหมาย
 น ทานพิจารณาแบบอย่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเวนคืนที่ตามระดงเป็นมา
 อย่างไรก็ดี เทา ชาวเขาซึ่งแจ้งแล้วว่า ในประการแรกที่สามารถตกลงปรองดอง
 กับเจ้าของที่ดินได้ ถ้าหากมีความจำเป็นที่จะเข้าไปทำการสำรวจ รัฐบาล
 จะขอออกพระราชกฤษฎีกาก่อนใช้อำนาจกฎหมาย ก็เป็นเครื่อง

มีอยู่ แต่ทำไมไม่ปฏิบัติ ออกเป็นพระราชบัญญัติด้วย นอกจาก
 หลงการณ์แดงชาตของใจความที่ท่านเสนอกฎหมายมานี้ คือไม่ระมัดก
 ก็โดยเมตตาทำไรถึงเท่าไร ที่จะต้องเงินคนพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ประกาศให้ชัดแจ้ง ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ ชำแจงในปัญหาข้อของใจเท่าที่
 ชาวเขาได้ไต่ถามแล้ว พดถึงว่าการเงินคนหรือจตทาทคนชาวเขาคิด
 ใจว่าจะต้องยอมขงกฎหมาย ชาวเขาดังดัยหลกการที่รัฐบาลกระทำไปไม่เข้า
 กับวัตถุประสงค์ที่ท่านได้ชี้แจงมา

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ในเรื่องนั้น ทางมีความจริงได้ก่อสร้างมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๒ งาน
 คนที่ไต่ถามใจจะทำไปถึงหลกกั โดเมตรที่ ๕๘.๕๐๐ และทำบ้างแล้วใน
 ปี ๒๔๘๒ ทางมีเกียรติท่านผู้เองขอเปิดนสายทางสระเชิงเตา ซึ่ง
 ทางกรมทางได้พิจารณา และการดำซากได้เกิดขึ้นเพราะท่าน ชาวเขา
 ไต่ถามให้เปิดนแนวทางตามที่ท่านขอมา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วทางเหล่านั้น
 จะทำไปก็ทำไม่ได้ ต้องผ่านทางที่มีเจ้าของบ้าง เจ้าของไม่ยอมถ่ม
 และทว่าจะทำการสำรวจจน ความจริงเราก็มีแนวทางอยู่เรียบร้อยแล้ว ก็โดยเมตร
 ที่ ๕๘.๕๐๐ ก็มอຍ เรียบร้อยแล้ว จะต้องสำรวจอะไรกัน ท่านเองก็รู้ ดคย
 แล้ว เพราะฉะนั้นส่วนที่จะบอกว่าจะต้องระบุดอกกั โดเมตร ความจริงแนว
 ทางเรียบร้อยแล้วไม่ต้องระบุ ตามกฎหมายการระบุก็ต้องประกาศทของถนน
 ก็ไม่ใช่เป็นข้อสำคัญอะไร

๑๕.๕๓ น.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (สระเชิงเตา) : ตามที่ทางรัฐบาลได้
 ระบุแจ้งว่าความถาของถนนสายนี้ เกิดจากชาวเขาได้ไปโรงเรียนแถวถนน
 แนวทางนั้น ความจริงการกระทำเป็นข้อร้องเรียน ก็เพราะเหตุจากรัฐบาลไม่ได้
 ปฏิบัติไปตามความในกฎหมายว่าด้วยการสร้างทางหลวง คือไม่ปฏิบัติให้

ราษฎรได้รู้เสียก่อนว่าจะจัดสร้างทางหลวงไปในแนวทางอย่างไร มีเหตุผล
 อย่างไร ๆ ก็กรุยทางที่จะจัดทำขึ้นมา ราษฎรก็ควรเรียนขึ้นมา ในฐานะ
 ที่เขาเป็นเจ้าของแทน เมื่อราษฎรของเรียนมาเช่นนี้ข้าพเจ้าก็จำกัดของเรียนให้
 ทราบถึงความดำริว่า ไม่ใช่ความผิดของผู้แทนไปประวิงหรือหน่วงเหนี่ยวได้
 ไม่ให้การก่อสร้างทางนี้ได้ดำเนินกรไปได้ และเป็นด้วยรัฐบาลไม่ดำเนินการ
 ให้ราษฎรเข้าไปถึงเหตุผลที่รัฐบาลจะสร้างทางสายนี้ จนราษฎรได้ทราบ
 รัฐบาลสร้างก็ได้กรุยแนวทางเสร็จแล้ว ความจริงรัฐบาลทำผิดกฎหมาย
 ก็ไม่มีอำนาจอะไรที่รัฐบาลจะไปตรึงต่อม ก็ขอข้าพเจ้าได้กล่าวแต่
 ความเป็นความผิดตามกฎหมายได้ ถ้าหากว่าราษฎรใดของเรียนขึ้นมา
 ข้าพเจ้าก็กล่าวเพื่อให้ได้สำเนียงใจว่าเกรงมีชนมีอยู่ แต่ทบทวนกฎหมายแล้ว
 ความผิดทางมีอยู่แต่ก็ไม่ได้มีใครทำไป ท่านบอกว่ามีอยู่ แต่จะใครจะไป
 ตูได้ ผู้แทนจะตรึงได้อย่างไร เพราะนี้เป็นทางสายใหม่ ไม่ใช่
 ทางเดิม ผู้แทนจะรู้ได้อย่างไร ท่านบอกให้ดูที่อำเภออุบลแล้ว เมื่อ
 พระราชบัญญัติคนประกาศใช้แล้วท่านจำเป็นประกาศที่อำเภอ นั้นเป็นไปตาม
 กฎหมาย แต่การพิจารณาตามกฎหมายนั้นจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องระบุว่า หลั
 กัดใดเมื่อก่อนทำไว้ ถ้าหากว่าท่านสงสัยก็อาจจะดูได้ตามพระราชบัญญัติ
 เด่นขึ้นมา ทั้งหมัดนั้นครุศรีธรรมราชก็ปรากฏว่าหลัคดีใดเมื่อก่อนทำไว้ ที่ท่าน
 ต้องถามกัน แต่ในพระราชบัญญัตินี้ไม่ปรากฏ

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 แผนที่เราดำเนินการมีพร้อมอยู่แล้ว ไปสำรวจเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าตั้ง
 ตอนไหนจะถามอะไรก็จะอธิบายได้ฟรีได้ มีรายชื่อเจ้าของอยู่ด้วยเรียบร้อยแล้ว
 หมดทุกอย่าง

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : ขยาก็ถามว่าทำไม
 รัฐบาลไม่ยอมจะลดภาษีในเรื่องแผนที่มีอยู่แล้ว ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่ายังมี

ที่ออกกฎหมายเวนคืนมาก ๆ โดยมากจะได้รับฟังเสมอ ๆ ในกิจการที่ได้อำนาจไป
 แล้ว ความจริงไม่ควรจะหา แต่ทำไมหากบอกความจริงด้วย เขาอย่างนี้
 ตกใจ จะได้ไม่ยุ่งยากต่อไปจะทำอะไรเราบอกกฎหมายแล้วแล้วแต่ก็ออก
 กฎหมายเวนคืนเสียก่อนแล้วก็ไม่ให้สภาพมั่นคง ก็ถ้าสภาพไม่มั่นคงเสียเงิน
 เท่าไร ให้มีแผนการลดค่า มีทางจะไปลดแต่จะเงินไป ออกกฎหมาย
 มาบางทีสภาพไม่มั่นคงเสียเงินไปลดก็ยุ่ง ที่เขาอย่างนี้ ได้ไหมคิดว่า
 ออกกฎหมายเสียก่อน ก็อันนี้ทำได้ ทำ เพื่อไปให้งานเขา ถ้าจะทาดวง
 หนากออกกฎหมายลดค่าลงหน้า แต่ออกกฎหมายเวนคืนเขาอย่างนี้ลดค่า แล้ว
 ก็มันแผนการระเหยค เพราะเป็นเรื่องจุกจิกในเคยอนเพราะที่คนแพง แต่
 ก็อันนี้ไม่มีใครว่า ก็เป็นเรื่องเกิดจนทองบริพา ที่นักของระดวงกันใหญ่ เมื่อ
 ไม่มีรายระเหยคก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เมื่อท่านรัฐมนตรี สมาชิกไม่มีก็ไม่มี
 เรียงกัน ออกตงกันของลงนลดค่า แต่สภาพไม่ไหวไม่รู้จะทำอย่างไร ถมคน
 ไปแล้ว สดางก็หมดไปแล้ว เขาค้นก็ไม่ได้ คงไปให้มีความดีกรรมด้วย

ร้อยเอก ประเสริฐ สัตยบรรทัด รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 กม.นาคม : ตามเดียงคเหมือนว่าพร้อมที่จะรับลดค่าแล้ว ถ้าที่ผู้แทน
 ณะเชิงเทราเห็นพ้องกับท่านผู้แทนนครตั้งไว้ขอขมาจะขอชอบคุณ คือ
 ว่าเมื่อแรกตนเราไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ แต่ออกคิดว่าจะไม่ได้ทำสายบางนา
 เบี้ยวของขอย ทั้งจุดชะเชิงเทรา แต่เพราะเหตุความจำเป็นเหตุอื่นที่
 จะของทางอะไรเป็นอย่างไร ท่านผู้แทนนครเชิงเทราก่อนที่ถามด้วย แล้ว โดย
 เฉพาะของขอยอยากจะได้วางความเจริญให้ นครเชิงเทราขึ้น ในเร้าคงได้ คิด
 เรืองนอน มีประการหนึ่ง คือประการหนึ่งเป็นทางขุดสร้างด้วย วัน
 กระทรวงกม.นาคมจึงให้งบประมาณ ๘ ล้านบาท เพราะจุดชะเชิงเทราซึ่งนัก
 คงอยากจะได้ถึงจุดชะเชิงเทรา แต่พอจะเอาราษฎรมาทอด ก็เขา
 ทำหนาคมผู้แทนราษฎรคิด แต่เมื่อเห็นความ ประสงค์ ความประสงค์ของ

กระทรวงคมนาคมเสนอ และเพื่อความจำเป็นตามความมุ่งหมายของ
รัฐบาลในการที่จะป้องกันชาติบ้านเมืองในทางยุทธศาสตร์แล้ว ผลักดัน
ผู้แทนदेशเทราก็คงจะให้ความร่วมมือกับกระทรวงคมนาคม

นายล้วน เวทชาลีกันน (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ตั้งมติ เมื่อไม่

ผู้เสนอมติ ให้อภิปรายข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมติ

ผู้ใดเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดลุกขึ้น

สมาชิกรัฐสภา ๓๔ คน

ไม่เห็นด้วย ไม่มี

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าสภาผู้แทน
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ กรรมาธิการ

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการสามัญ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใด ไม่มีความเห็นเป็น
อย่างอื่น ข้าพเจ้าขอว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการสามัญ กำหนดแปร
ญัตติ

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ ๓ วัน

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กาญจนบุรี) : เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ
देशเทรามีความสำคัญอยู่มาก เพราะฉะนั้นขอเดาตั้ง ๗ วัน เพื่อจะได้เข้าไป
อ่านดู

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
รัฐบาลไม่รับของ

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้แปรญัตติภายใน
๗ วัน รัฐบาลไม่รับของตกลงว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คือไปร่างพระราชบัญญัติ
อากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๒ เสนอโดย นายสุวัฒน์ พุดตาท

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๙๔

หลักการ

เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ โดยให้ทำการฆ่าสัตว์นอก
โรงฆ่าสัตว์ ได้ ในบางกรณี

เหตุผล

ตามความในพระราชบัญญัติเดิม การได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์ของผู้ที่
ได้รับอนุญาตอยู่ในวงจำกัด เพราะการจะให้บุคคลที่ได้รับอนุญาตในการ
ฆ่าสัตว์ ฆ่าสัตว์มาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อยแต่ ทั้งอยู่ในระยะ
ห่างไกลจากโรงฆ่าสัตว์ ย่อมก่อให้เกิดความลำบากเป็นอย่างยิ่ง ทั้งเนื้อสัตว์ก็
ช้านเนื้ออาจจะเน่าเสียในระหว่างทาง ทำให้ประชาชนผู้คอยบริโภคต้องขาดผล
ประโยชน์ในเรือของอาหาร เป็นการบั่นทอนสุขภาพของประชาชน อีกประการ
หนึ่งในเมื่อการขออนุญาตทำการฆ่าสัตว์ของผู้ที่ได้รับอนุญาตลำบากเช่นนี้ย่อม
เป็นช่องทางให้บุคคลทั่วไปลักลอบฆ่าสัตว์ เป็นการตัดรายได้ของรัฐบาล
จะได้ เพราะในเมื่อเกิดความจำเป็นเช่นนี้ ทุกคนก็ยอมเสียอันตรายในการ
ทำผิด แต่การเสียในกรณีนี้รัฐบาลสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
เพื่อให้ประชาชนได้รับผลดีได้ทั่ว ๆ ไป ย่อมที่จะแก้ไขให้ประชาชนได้รับความ
สะดวกส่วนเหตุผลอื่น ๆ จะได้อภิปรายในลำดับต่อไป

๕๓๖

ร่าง

พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๙๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ ให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติที่เรียกว่า "พระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๒"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอากรการฆ่า
สัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จากพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้อง
นำสัตว์มาฆ่าที่โรงฆ่าสัตว์ ตามวิธีที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่การฆ่าสัตว์
เพื่อพิธีกรรมในศาสนาหรืองานมงคลต่าง ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร
อนุญาต จะทำการฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องทำคอกหน้าพนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือผู้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย "

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ

(ลงชื่อ) นายสุวัฒน์ พูลลาภ ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) สาคร กลิ่นผลา, จารุบุตร, นายใหญ่ สมะสังข์,
บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, พ. วิเศษโกสิน, เพทาย โชตินิธิ,
บุญคุ้ม, ไสภณ สุภธระ, ทศน์ กลีบโกมท, ผู้รับรอง
๑๖.๑๑. น.

นายสุวัฒน์ พูลลาภ (ร้อยเอ็ด) : การที่กระผมจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอากรรถรางดังกล่าวนี้ ก็โดยอาศัยหลักการที่ว่า เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติอากรรถรางดังกล่าว โดยให้ช่างตั้งนอกโรงงานช่างตั้งได้ เป็นการพอเพียงในบางกรณี โดยเหตุผลดังนี้ ความเหมาะสมของพระราชบัญญัติเดิม การไต่รับอนุญาตการช่างตั้งของ ผู้รับใบอนุญาตอยู่ในวงจำกัดตามที่ให้บุคคลไต่รับอนุญาตในการช่างตั้งนั้นมาในโรงงานช่างตั้ง ซึ่งมีจำนวนน้อยแล้ว ทั้งอยู่ในระยะทางห่างไกลจากโรงงานช่างตั้ง ย่อมก่อให้เกิดความลำบากเป็นอย่างยิ่ง ทั้งเนืองด้วยเหตุที่ช่างจะเฝ้าเดี่ยวในระหว่างทาง ทำให้ประชาชนผู้โดยสารโลกต้องขาดผลประโยชน์ ในเรื่องอาหาร เป็นการบั่นทอนสุขภาพของประชาชน อีกประการหนึ่ง ในเมื่อการขออนุญาตทำการช่างตั้ง ต้องไต่รับความลำบากเช่นนี้แล้ว ย่อมเป็นช่องทางให้บุคคลทั่วไปถกตอเบช่างตั้งเป็นการค้ารายได้ของรัฐที่ควรจะได้ เพราะในเมื่อเกิดความจำเป็นเช่นนี้แล้วทุกคนก็ย่อมเต็มใจยินดีช่วยในการทำผิด แต่การตั้งในกรณีนี้รัฐจะดำเนินการช่วยเหลือความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนไต่รับผลดีได้แล้ว ก็ขอที่จะแก้ไขให้ประชาชนไต่รับความเดือดร้อน

อันความลำบากนั้นมากที่สุด เพราะโรงฆ่าสัตว์ผิดโดยส่วนรวมทั่ว ๆ ไปแล้วมักจะขายตามอำเภอ ตามหม บานห้ามไม่ บางหม บ้านห่างไกลอำเภอ ตั้ง ๕๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ เด็ม ในเมื่อมีงานต่าง ๆ อยากรักษาตัวต่อของมาขอ อนุญาตอำเภอ และนำสัตว์มาฆ่าในโรง ก็ในเมื่อการคมนาคมไม่สะดวกต้อง เดินทางครั้งจนครั้งจนกว่าจะถึงเช่นนี้แล้ว เป็นการก่อความลำบากให้แก่ ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง

อีกประการหนึ่งเดาเมือง ๓ วัน ๓ คืนก็ได้รับความลำบากเช่นเคยกัน กฎหมายค้ำเหน้อย ในวงจำกัดมาก ในเมื่อจะพิจารณาจะให้ชานอกโรง แอดกวดชำระหนึ่งแอดกวดสองหรือสามวัน ก็ไม่เป็นความจริง ในเมื่อ ไม่มีทางใดจะทำกาไรได้แต่เขาก็มีการติดต่อขามากจน แทนที่จะไม่ให้ ประชาชนติดต่อฆ่าสัตว์ ก็ควรจะช่วยให้เราคงพยายามฆ่าสัตว์มากจน หนักเป็นข้อเท็จจริงในเมื่อประชาชนต้องได้รับความลำบากเช่นนี้ ชาวเจ้า ผู้เดินอกก็อยากจะงดเว้นให้เพื่อนฝูงมาช่วยผู้แก่ชรา ซึ่งเป็นความของ ประชาชนโปรดเห็นด้วย และลดหย่อนค่าให้ราษฎรราษฎรบุญคุณกันไปด้วยดี

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ คลัง : โดยที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอากรฆ่าสัตว์มายังสภา แต่ ยังไม่ได้เข้าระเบียบวาระ ก็ขอที่จะมีร่างพระราชบัญญัติของสภาอีกไป พิจารณาคราวเดียวกันกับร่างของรัฐบาล

นายสุวัฒน์ พลตลก (ร้อยเอ็ด) : ก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าจะบันทึก ให้รัฐบาลรับไปพิจารณาด้วยก็นั่น ข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลก่อนว่าเคยถอน รัฐบาลได้เตรียมร่างเสร็จแล้วหรือยัง และเมื่อไรจะเสนอ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ คลัง : รัฐบาลได้เสนอร่างมายังสภาแล้ว เข้าใจว่าคงจะบรรจุระเบียบวาระ ตกไปร่างหน้า แต่ความจริงก็ไม่อยากจะเสนอมานับพระราชบัญญัติอีก ฉบับหนึ่ง แต่โดยท่วงทีการของสภาอีกฉบับไป คือ เป็นหลักการเฉพาะ

โหลมาสดอ ในเรื่องชาติเกิดเท่านั้น แต่ทว่ารูปร่างเด่นออกเกี่ยวกับทองโหลมา
ด้วย ซึ่งกฎหมายที่ไร้อยู่ปัจจุบันนี้ทำความลำบากให้แก่ผู้ซุกหามา
จึงขอแก้ไขมาในคราวเดียวกัน และในเรื่องหนักเอาของดีมาซุกไปพร้อม
ด้วยแล้ว

นายบุญช่วย อดีตถาวร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ในการที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณาพร้อมทั้งร่างพระราช
บัญญัติของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้ายังมีความวิตกกังวลว่ารัฐบาลจะคิด
โหลมาขายกัน ในเรื่องนี้เคยตรอนมาช้านานแล้ว ควรจะหาหนทางปรับปรุง
แก้ไขใหม่ให้ดียิ่งขึ้น และคงค้างอยู่จนบัดนี้ควรจะให้พระราชบัญญัตินี้ผ่าน
ทั้งนี้จะเห็นได้จากหลายจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสาน ในการมา
ตั้งโรงเรียนหรือตั้งวัดหรือทำนุบำรุง การหากว่าไม่มี โรงเรียนตั้งตามตาม
ทาง ๆ ก็จะเดือดร้อนอย่างที่เราเคยพูดได้มาประมาณ ๕๐๐-๖๐๐
๖,๐๐๐-๗,๐๐๐ บาท เป็นความหวังของเงินทางท้องถิ่นของชนบท เป็นความหวัง
จังหวัดของข้าพเจ้าที่เชียงใหม่ ๖๐๐-๗๐๐ บาท ความสนใจห่างจากตัวเมือง ๖,๐๐๐
๗,๐๐๐ บาท เป็นที่หวังไกลกันดาร เงินมีงานมีการกตมาบ้าง แต่จะต้อง
ตามเข้ามาตามตาบอดของคุณ ออกประกาศให้วางรูปไม้ไผ่รับความระมัดระวังในเรื่อง
นี้ ทว่าโหลมาออกมา ทำให้รายได้เสียไปทั้งหมดเป็นจำนวนไม่น้อย ไม่เพียง
เป็นจำนวนน้อย เราจะได้ทราบข่าว คือเป็นความยากลำบากต่อผู้ขาย คือจะ
ขายแล้วใช้เงินบอกเจ้าที่ออกคดข้อหรือแมงกุดคดข้อหรือจะขายกลับ ซึ่งมาโดย
อยู่เช่นนี้จึงเป็นเหตุให้รายได้ของรัฐบาลเสียไปเป็นอันมาก ถ้าหากว่า
รัฐบาลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านไปแล้ว ก็จะได้มีประโยชน์จากร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งมีประโยชน์ได้บ้างในการควบคุมการค้าขายของ
ของสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และหวังว่าท่านสมาชิกผู้ใดที่คิดจะ
สนับสนุนเช่นกัน

๑๖.๐๕ น.

นายใหญ่ สวัสดิวัต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคงต้องขอ
 ร้องการขอ ประการหนึ่ง รัฐบาลจะรับกฎหมายไปอย่างไร
 กระทรวงการคลังต้องการ อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าคงต้องออก
 มา จึงอยากจะเรียนว่ากฎหมายเป็นปัญหา ๒ อย่าง อย่างหนึ่งในเรื่อง
 อากาศคดีนั้น ถ้าตามรัฐธรรมนูญตั้งเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
 การเงิน ซึ่งจะต้องมีนายกรัฐมนตรีรับรอง แต่ข้าพเจ้านิยมเป็นคำวินิจฉัยของ
 ประชุมเป็นเด็ดขาด ข้าพเจ้าก็ไม่ขอออกข้อใด ๆ แต่ถ้าสภาจะรับ
 ไปแต่ก็เกรงจะถือเป็นคดีของข้อไป แต่จะเดินออกไม่ได้โดยไม่มีจากคดีนี้
 คงมีนายกรัฐมนตรีรับรอง อันเป็นอำนาจของประธานสภาทีเดียว
 ในเรื่องแรก ข้าพเจ้าขอโดยกฎหมายในร่างเพิ่มเติมเหมือนจะมีความ
 เหมือนกัน กฎหมายที่เสนอมายังปรากฏในกฎหมายเดิม ซึ่งเขียน
 อย่างเดียวแต่บทที่เสนอมานี้ คือขอความอย่างนั้น สหกรณ์
 ให้ขาดจะตั้งของขาดคือ ในโรงขาดคือในนครที่ได้ในใบอนุญาต
 การขาดคือเพื่อพิจารณาตามคำเสนอนั้น จะทำอย่างไรขาดคือได้แต่ของขาด
 คือหาเงินทำงานหรือผู้ทำงานมอบหมาย ถ้าขาดแล้วขาด
 กัน ก็อาจคนกว่าการขาดคือของขาดตามอนที่รับได้ ใบ
 อนุญาต ข้าพเจ้าเห็นว่ามันเหมือนกันในใบ ระเบียบได้ทำไม่ ท่านผู้
 เด็ดพร้อม เจ้าหน้าที่ไม่ยอมให้ขาดคือโรง ก็ไม่ต้องเขียนเป็นกฎหมาย
 โดยกฎหมายขอตราขาดคือได้แต่ของขาด ใบเมื่อได้รับ
 อนุญาตแล้วรัฐมนตรีต้องไปว่าอนุญาต และอย่ากระนั้นกฎหมายจึงจะมี
 ประสงค์ ข้าพเจ้าขออย่างนั้น ขาดแล้วไม่เห็น ขาดจะขอความเข้าใจ
 แตกต่างกันตรงไหน โดยกฎหมายมาตรา ๑๖ สมัยเดียวกับมาตรา ๑๖
 อันที่จริง ถ้าขาดคือของขาดคือกัน อาจจะไม่เห็นความแตกต่าง
 ของของราษฎรของเดิมมาตามต้นไปมาโรงขาดคือ อย่างนั้นแต่ก็
 เห็นด้วย แต่จะทำได้จริงการปฏิบัติโดยไม่มีของออกกฎหมาย กระทรวง

ของแก่เขยวกับเรื่องโทษ ซึ่งคาดความองยากให้แก่ผู้พวักษา ซึ่งคัดกรอง
ทุกขนามากมาย ซึ่งจะแก้เสียให้คราวเดียวกัน ซึ่งคดีจะในดปคาน

๑๖.๕๕ น.

นายเพนทวย โชตินชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังแต่ฉบับประเดิม
โดย คุณนุชา ทางรัฐบาลจะขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา
แสดงทางผู้เสนอจะขัดข้องหรือไม่ แต่ก็มีอุปสรรคเป็นคั้งเป็นแค้นเสียชดามาก
ไป แต่ความเห็นของข้าพเจ้าว่าอย่างนี้คือ รัฐบาลยอมรับว่าตั้งเงื่อนไขขึ้นมา
แต่คือเข้าใจว่าพิจารณาโดยเร็ววัน และโดยเนาะของยังมี ทูลขอรับ
คือไปว่า ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยรับอยู่ ในร่างพระ
ราชบัญญัติแล้วด้วย แต่จะพิจารณาทำไมในเมื่อหลักการของร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ อยู่ในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าว่าอย่าง
นี้คือว่า ข้อดีที่ขอเสนอให้ท่านส่งมาชกก่อนร่างพระราชบัญญัติไปเสีย คือว่า
หลักการอยู่ในหลักการของรัฐบาลแล้วจะตกเรื่องกล่าว

๑๖.๕๖ น.

นายสุวัฒน์ พูลตก (ร้อยเอ็ด) : ในเมื่อข้าพเจ้าได้ฟังความกึก
ความเห็นของบรรดาท่านผู้แทนผู้แทนผู้แทนแล้ว ข้าพเจ้าก็รู้สึกสงสัยตัวเอง
เหตุอัน เพราะเหตุใดผู้ทรงเกียรติพร้อม เรือจะหาว่าข้าพเจ้าเห็น
กฎหมายข้าร้อยเอ็ด ความจริงผมเห็นกฎหมายฉบับนี้ช่นมากได้ชานคุณแล้ว
ชานคุณแล้ว แต่บางคนก็จะเป็นผู้รับของมนนได้อาคุณในไม่ช้ากว่า ใน
กฎหมายเสนอกฎหมายชักเข้ามาใน ในกฎหมายเดิมเขาได้สิทธิให้ใน
การร่างคดีของโรงฆ่าสัตว์ ได้แล้ว ผมว่าทอกฎหมายเขียนอย่างไรกรรม
ผมก็ปรารถนาคณะที่ร่างคดีจะตั้งฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่ฆ่าในพิธี
กรรมในทางศาสนาอื่น ๆ เมื่อมีความเห็นเช่นช่นนี้แล้ว ก็ว่าพิธีกรรมงาน
มงคล งานทำบุญงานฉลองโบสถ์ ๓ วัน ๓ คืน เราควรจะต้องอนุโลมได้
หรือไม่ อันนี้โปรดให้ท่านผู้แทนผู้ทรงเกียรติโปรดได้คิด แล้วเมื่อพูดแต่

วางแต่อย่างเดียวย่อมจะไร้เขาพเจ้าถน เพราะหาเหตุการดีดัดดอง
ของถน อันหมิ่นเห็นดอง เพราะหาได้เด่นไปแต่ และในเมื่อรัฐบาลขอรับ
เรื่องเพื่อพิจารณารวมถนนั้น ส่วนในเขตของ ยินดี

๑๖.๑๘ น.

นายทิม จันทรส (อัครธาน) : กระผมได้ทราบจากทางรัฐบาลจะ
พิจารณารวมถนกับผู้เด่น กระผมยังสงสัยแคงใจจากทางรัฐบาลจะไม่ทราบ
ขอเท็จจริงการปฏิบัติการอนุญาตให้ขาดถือ และเท่าที่ทราบผู้เด่นได้เด่นอวาง
พระราชบัญญัติมานานกเช่นเดียวกับ กระผมจะขอทราบเรียนขอเท็จจริงในเขต
เป็นนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ทางรัฐบาลมหาดไทยเป็นคนที่ออกคำ
สั่งในเรื่องที่จะให้สถานะประธาราษฎรโดยมีโทษเนื่องต่อทุกถนภายในของถน
กำลังฉบับออกมากหลายไปแต่ บัดนี้โรงขาดถือประจำตำบลทุกตำบล
ความที่จะพิจารณาให้ถนแก่ของที่ขาดถือ ถนเป็นหน้าที่ของจังหวัด
พิจารณารวมกับตำบลให้ขาดถือ โดยให้ขอแก่การบริโรคนัดต่อผู้กร โค
เป็นคน บัดนี้โรงขาดถือทุก ๆ ไปแต่ กระผมขอทราบเรียนโดยความจริงใจ
กระผมเป็นคนเห็นคำสั่งขาดถือ ว่าโค เป็นวิธีๆต่อไปแล้ว เขตด้านความขอเท็จจริง
แล้วไม่มีข้อตกอย่างไร ในความทราบกรมการขาดถือของกระทรวงพิศ ได้ทุกถ
หรือตามพิศกรรมใด ๆ ถัก ก็อนุญาตให้ตามถนในของถนตามบัญญัติแสดงเหตุ
ฐานผลปลายชวพร อมกับคนขอตั้งสมทบพิศ ในตำบลนั้น ก็อนุญาตให้ตั้งโรง
ขาดถือฆ่าโคได้ แต่ของที่โคอยู่ โกลดตกก่อนอนุญาตให้ขาดถือใหญ่ หรือขาดถือ
เล็กเช่นนี้เป็นคน กระผมทราบอย่างนั้นจะทราบเรียนทางรัฐบาลและทางพาน
ผู้เด่นอวางพระราชบัญญัติเพื่อประกอบการศึกษา เพราะเขตด้านนี้ถกถก
แล้ว และของที่โคไม่ปฏิบัติตามที่กระผมทราบเรียนนานกเป็นรองหน้าถนของ
ของถนนั้น ๆ ไม่เอาใจใส่สถานะประธาราษฎร กระผมขอทราบเรียนขอเท็จ
จริงเพื่อประกอบการพิจารณาทั้งนี้ฝ่าย

นายเสวดี เปี่ยมพะสีสานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : ถัดข้อเรียนจากอนโรงขาดถือแล้ว เขตด้านนี้เป็นของกระทรวงการ

คลัง ก่อนออกเขตเทศบาล ๓,๖๐๐ โรง โรงฆ่าสัตว์ ในประเทศไทยกันจำนวนมาก
หมื่น เพราะฉะนั้นสำหรับที่เดิครอนก็ขอยกทัพเดินออกมา รัฐบาลจึงจะแก้ไขให้
๑๖.๒๑ น.

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐมนตรี
แล้ว รู้สึกว่าไม่ตรงกับของเขียนกฎหมายชนิดนี้ ความจริงที่เขียนในกฎหมาย
กฎหมาย รัฐมนตรีคงไม่จำเป็นต้องเข้าไป ให้เจ้าหน้าที่ตั้งถาวรจนยอม
จังหวัดไหนโรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ขอเท็จจริงว่ารัฐบาลเสนอเข้ามาเขาไปรวม
ด้วยแต่ละอย่างจะให้ชอกแฉง ๆ ก็เขาของรัฐบาลรวมเสียเป็นอย่างไร คงถ้า
รัฐบาลไม่เขาแก้เหตุการณ์เสีย เมื่อแก้แล้วก็มีอะไรบาง ถ้าหากจะเขียน
กฎหมายเพียงแต่ ให้โรงฆ่าสัตว์ ข้าพเจ้าคิดว่าเกือบไม่มีความจำเป็น ส่งไป
ทางจังหวัด ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ก็ให้ตั้งขึ้น แยกกันจะตายไปเสียอีก บางเมือง
ไม่มี บางเมืองมี ถ้าหากว่าเดิครอนจริง ๆ ทำไม่คงเขียนกฎหมาย ดังไป
ว่าต้องตั้งโรงฆ่าสัตว์ทุกตำบล ใครอยากตั้งเริ่ม ได้ค่าภาคหลวงเพิ่มขึ้น
อีก การที่จะทำพิธีกรรมทางศาสนาที่เมืองใดก็ชอบ ก็ตั้งอาหระ ๆ หองม ๆ
ความจริงฆ่าสัตว์ ไม่ได้มุ่งแต่อากรอย่างเดียว อย่างน้อยก็มุ่งถึงการภาษี
บ้าง มุ่งถึงโรคภัยไข้เจ็บบ้าง การตั้งโรงฆ่าสัตว์ของเขียนกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่
เข้าใจ ไม่มีโรงฆ่าสัตว์ แทนที่จะส่งไป มาเขียนกฎหมาย ข้าพเจ้าตั้งคำถาม
จำเป็น ถ้าท่านตั้งเกือบทุกตำบล ก็ไม่จำเป็น ตั้งเกือบทุกตำบล ก็ไม่มีโรง
ก็ไม่ได้เกิดความลำบาก

ท่านก็ไม่มียกเงิน พิธีกรรมทางศาสนาที่โรงฆ่าสัตว์ ทำการมงคล
ก็ ในโรงฆ่าสัตว์ จะทำพิธีชอนกในโรงฆ่าสัตว์ นี้ โรงฆ่าสัตว์ ไม่
ยอมตั้ง มาตามกฎหมายแล้วจะได้ความอะไร แก่แต่จะมาฆ่าเอะเทอะ ข้าพเจ้า
คิดว่าทำได้ง่าย ตั้งให้โรงฆ่าสัตว์ ตั้งอย่างไร ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
คงได้ เคยตั้งหลายตำบลโรงเดือ ออก ๆ ออก ๆ มาเสนอกฎหมาย รบมาพิจารณา
เดิครอนก็เดิครอนต่อไป

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
 กิจ : คือเรื่องนี้จะฟังฉบับต้นกัน การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ที่เขาออก
 เฉพาะกรมกตเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับประชาชน กำหนดเป็นนายชกรกับชนฆ่าสัตว์
 ด้วยหมูฆ่าหรือฆ่าทำพิธีกรรมหรือฆ่าทำงานมงคล ที่ผู้แทนเห็นสมควรจะ
 พิธีงานมงคลเท่านั้น ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ได้ อย่างอื่นเดินหลายชั่วโมง จะ
 ฆ่าหนึ่งสองเดินไปหากำหนด จะต้องทวนหมอบ้านกำหนด เสร็จแล้วหมอบดัม
 ไปภาคอื่นท่านอาจจะเคยไปแต่ - แต่ระดับถนนอาณาเขตกว้างขวางมาก
 กำบดในนครสวรรค์แคบเด็กอาจจะสะดอก แคบด้านนี้ ภาคเหนืออีก กำบด
 ใหญ่จำเป็นจะต้องเดินรถหรือไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเห็นจำเป็น
 งานพิธีมงคลเท่านั้นซึ่งจะให้ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ได้ ท่านบอกในเรื่องพิธี
 กรรมในเรื่องคำสอนอาจจะถกกันงานมงคลด้วย คือหมายถึงพวกถือคำสอน
 นอกคือต้องฆ่าด้วยฆ่าเพื่อสำหรับบูชาแน่ เขาก็ฆ่านอกโรงคา พิธีกรรมของ
 เขาก็ได้ เกิดกฎหมายมาแต่ไหนหนึ่งเหมือนกัน สำหรับงานมงคลไม่ได้แก้ไข
 ราษฎรมีความเดือดร้อน เมื่อแก้จึงจำเป็นจะต้องมีการแก้ไข รัฐบาลจึงเห็น
 จำจะต้องพิจารณาอีก อย่างหนึ่งเรื่องของสมาชิกหอการค้าบางใจครบ ๆ
 ถ้าหากว่าเราวางของรัฐบาลได้ไปได้ไม่ได้ นอกจากจะต้องแก้หอการค้า
 แต่งสถานไม่ชัดของ ทางรัฐบาลก็ปรารถนาได้เข้าไปเท่ากับร่างใหม่ของ
 สมาชิกทั้งหมดทุกคำ แต่ร่างมาใหม่ได้เหมือนกัน ไม่ชัดของ อย่าง
 จะแก้หอการค้าได้ แต่ความนี้เสียรูป ก็ยังแก้กันไป เพราะจำเป็นรัฐบาล
 กฎหมายเขาพิจารณาแต่เรื่องกอบการคุ้มครอง สมาชิกอาจจะไม่รัดกุมทีเดียว
 คุงตัวต้องแก้ไข ต้องตัดทั้งหมดมาตรา

นายสวน พรหมประกาย (อุดรธานี) : ที่สมาชิกบอกว่าจะยาก
 จะให้พิจารณาพร้อมกันนี้ คงต้องสมาชิกผู้เสนอมความเห็นเรณน ขาพเจ้า

คิดว่า เป็นทุกข้อที่ ^{๕๑}แต่การที่จะให้แก้กฎการนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะว่าการที่จะให้รัฐบาลรับไปพิจารณานั้น ทางสมาชิกฝ่ายเสนาบดีผู้ ^{๕๒}เสนาบดีจะต้องพิจารณาร่วมกันว่า ควรจะพิจารณาร่วมกันว่าควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ควรจะทำตรงไหนให้เหมาะสมอย่างไรหรือไม่ ทั้งนี้สมาชิก ^{๕๓}ท่านหนึ่งบอกว่าการที่เราไม่ควรจะตรากฎหมาย ถึงแม้ไม่ออกกฎหมาย ออกมาผลใช้บังคับได้เหมือนกัน สมมติว่าถึงบังคับได้เหมือนกันก็อาจจะได้ผลดี เพราะรัฐบาลก็ได้บอกแล้วว่า มีขอบเขตของหลายประการที่แก้ข้อ จะปรับปรุง ^{๕๔}แก้ไขเป็นต้นว่าเรื่องการลงโทษ เสนอยังขังใจว่าเรื่องการลงโทษ รัฐบาล ได้ตรึงของแก้ว่าสมควรจะแก้ไขเรื่องการลงโทษเสียใหม่ ถึงแม้จะมี โรงฆ่า ^{๕๕}สัตว์ทุกตำบลก็ตาม อาทิอย่างจังหวัดอุดรธานี รู้สึกว่าไม่มีความลำบาก เรื่องโรงฆ่าสัตว์ เพราะทุกตำบลเขาให้มอญ ทุหนทุกแห่ง เพราะฉะนั้น ^{๕๖}ข้อที่ความบางจังหวัดอาจจะไม่ได้ดูแลความทุกข์ของราษฎรทุกตำบล ก็ว่าไว้ ปัญหาอาจจะ มี ในเรื่องความเดือดร้อนอย่างททวนสมาชิกเสนอ อย่างจังหวัด ^{๕๗}ร้อยเอ็ด ของท่านสามารถผู้เสนออย่างนี้เป็นต้น ถ้าจะให้ทั่วทุกจังหวัดตาม คำตั้งฉบับนั้นจะตกจะเป็นที่พึงพอใจ ^{๕๘}แต่ถ้าจะเป็นผลดีของประชาราษฎร์ก็ตามแต่ว่าในการลงโทษผู้ผิดกฎหมาย อย่างที่ท่านรัฐมนตรีเสนอมานักบอก ^{๕๙}ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องแก้บทลงโทษ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการ ^{๖๐}การที่จะให้ พิจารณาร่วมกันนั้นเป็นการเหมาะสมดีแล้ว

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณันท์ (ร้อยเอ็ด) : ร่างพระราชบัญญัติ ^{๖๑}ฉบับนี้ ทางรัฐบาลก็ว่าจะรับไปพิจารณา ปัญหาเท่าที่ได้ถึงขังคือ ^{๖๒}ไปก็น่าจะลงมติ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ ^{๖๓}
 นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์) : คงเข้าใจกันดีในเรื่องผู้ ^{๖๔}เสนอกฎบัตร ^{๖๕}ขอพระราชทาน ^{๖๖}สิทธิของท่านผู้เสนอญัตติ ท่านขอว่า

ให้ตั้งกรรมาธิการจากสภาฯ ไปยกวางใหม่ร่วมกับร่างของรัฐบาลเดี่ยวให้เสร็จ
ในคราวเดียว ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดปราย

ประธานสภาผู้แทน : มีมติเสนอญัตติขออนุญาต เป็นอันว่ากรรมา
ชองตามประเด็นแรกว่า จะลงมติหรือยัง ถ้าผู้ใดเห็นควรลงมติ

ท่านผู้ใดเห็นควรลงมติโปรดปราย

มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไม่มี

ประธานสภาผู้แทน : เป็นต้นลงมติ มติที่มีต้องประเด็น
ประเด็นหนึ่งว่า ให้รัฐบาลรีบไปพิจารณาพร้อมกันร่างพระราชบัญญัติของ
รัฐบาล ข้อนี้ถ้าไม่ทำอย่างนั้นจะทำอย่างอื่น มีเกียรติเสนอมาเมื่อ

นายสวัสดิ์ สารสาสน์ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ตรวจ
ระเบียบวาระที่สภาเสนอมาแล้วยังไม่ปรากฏว่ามีร่าง ของรัฐบาลที่ไทยจะ
ไปพิจารณาที่รัฐบาลยัง

ประธานสภาผู้แทน : ก็รัฐบาลรีบไปพิจารณา

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
คลัง : ที่ท่านผู้เกียรติขอให้พร้อมกันกับรัฐบาลแต่กรรมการจะไปตั้ง ใหม่

ประธานสภาผู้แทน : เพราะท่านลงมติไปแล้วอย่างหนึ่ง ถ้าไม่
เห็นด้วยจะให้รัฐบาลรีบไป จะรีบหรือไม่ก็รีบไป ท่านผู้ใดเห็นควรให้
ทางรัฐบาลรีบร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณา โปรดปราย

มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : มอบให้รัฐบาลรีบไป ๒๖ เสียง ที่ไม่เห็น
ด้วย ๑ เสียง เป็นอันว่ารีบไป เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๕ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตคุณ	ผู้จตราชงาน
ประสิทธิ์ ศิริสุชาติ	..
สุรินทร์ ตั้ดถาวร	..
โสมเฉลา ตั้ดถาวร	..
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	..
ยารัตน์ สุ่มบุญ	..
เต็ก จารุณี	..
ฉัตร นั้ดะไพจิตร	..
อุดม พดยงตั้งอาจย	..
สุพงศ์ ศิริพนเกษรติ	..
สมชาย ตั้ดถอมิต	..
สุชนธ จั้ดถาวร	..
โชค คุปตภาทิน	..

เจริญ บั้ดชโร

เกษม บุญศิริ

เดชาธิการรัฐสภา

ประธานตภามุแทน